

UREDBA (EU) št. 1380/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. decembra 2013

o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2371/2002 ⁽⁴⁾ je bil vzpostavljen sistem Skupnosti za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike.

(2) Področje uporabe skupne ribiške politike vključuje ohranjanje morskih bioloških virov in upravljanje ribištva, ki je usmerjeno k tem virom. Poleg tega v zvezi s tržnimi in finančnimi ukrepi za podporo njenim ciljem vključuje sladkovodne biološke vire in dejavnosti ribogojstva ter

predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, kadar te dejavnosti potekajo na ozemlju držav članic ali v vodah Unije, tudi kadar jih izvajajo ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo tretjih držav in so registrirana v njih, ribiška plovila Unije ali državljanov držav članic, brez poseganja v primarno odgovornost države zastave in ob upoštevanju določb člena 117 Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 ⁽⁵⁾ (UNCLOS).

(3) Rekreativski ribolov ima lahko znaten vpliv na ribolovne vire in države članice bi morale zagotoviti, da se opravlja v skladu s cilji skupne ribiške politike.

(4) Skupna ribiška politika bi morala zagotoviti, da ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva prispevajo k dolgoročni okoljski, gospodarski in socialni trajnosti. Morala bi vključevati pravila, ki zagotavljajo sledljivost, varnost in kakovost proizvodov, ki se tržijo v Uniji. Poleg tega bi morala skupna ribiška politika prispevati k večji produktivnosti, primernemu življenjskemu standardu za ribiški sektor, vključno z malim ribolovom, in stabilnim trgom, ter zagotavljati razpoložljivost preskrbe s hrano in dostopnost preskrbe za potrošnike po primernih cenah. Skupna ribiška politika bi morala prispevati k Strategiji za pametno, trajnostno in vključujočo rast "Evropa 2020" ter prispevati k doseganju ciljev te strategije.

(5) Unija je pogodbenica UNCLOS ⁽⁶⁾ in, na podlagi Sklepa Sveta 98/414/ES ⁽⁷⁾, Sporazuma Združenih narodov z dne 4. decembra 1995 o uporabi določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezmorskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib ⁽⁸⁾ (sporazum ZN o staležih rib) ter, na podlagi Sklepa Sveta 96/428/ES ⁽⁹⁾, Sporazuma Organizacije Združenih

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 183.

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 20.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 17. oktobra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 9. decembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike (UL L 358, 31.12.2002, str. 59).

⁽⁵⁾ Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu in Sporazuma o izvajanju dela XI Konvencije (UL L 179, 23.6.1998, str. 3).

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 98/392/ES z dne 23. marca 1998 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 in Sporazuma o izvajanju dela XI Konvencije z dne 28. julija 1994 s strani Evropske skupnosti (UL L 179, 23.6.1998, str. 1).

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 98/414/ES z dne 8. junija 1998 o ratifikaciji, s strani Evropske skupnosti, Sporazuma o uporabi določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezmorskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib (UL L 189, 3.7.1998, str. 14).

⁽⁸⁾ Sporazum o uporabi določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezmorskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib (UL L 189, 3.7.1998, str. 16).

⁽⁹⁾ Sklep Sveta 96/428/ES z dne 25. junija 1996 o sprejetju, s strani Skupnosti, Sporazuma o pospeševanju upoštevanja mednarodnih ukrepov za ohranjanje in upravljanje s strani ribiških plovil na odprtem morju (UL L 177, 16.7.1996, str. 24).

narodov za prehrano in kmetijstvo o pospeševanju usklajevanja ribiških plovil na odprtem morju z mednarodnimi ukrepi za ohranjanje in upravljanje z dne 24. novembra 1993 ⁽¹⁾.

- (6) V teh mednarodnih instrumentih so predvidene predvsem obveznosti ohranjanja, tudi obveznosti sprejetja ukrepov za ohranjanje in upravljanje za ohranitev ali obnovitev morskih virov na ravneh, ki omogočajo največji trajnostni donos, tako na morskih območjih pod nacionalno jurisdikcijo kot tudi na odprtem morju, obveznosti sodelovanja z drugimi državami za doseg tega cilja, obveznosti široke uporabe previdnostnega pristopa pri ohranjanju, upravljanju in izkoriščanju staležev rib, obveznosti zagotovitve skladnosti ukrepov za ohranjanje in upravljanje, kadar se morski viri pojavljajo na morskih območjih z različnim statusom jurisdikcije, in obveznosti upoštevanja drugih legitimnih uporab morij. Skupna ribiška politika bi morala zato prispevati k izvajanju mednarodnih obveznosti Unije na podlagi teh mednarodnih instrumentov. Kadar države članice sprejemajo ukrepe za ohranjanje in upravljanje, ki jih lahko sprejmejo v okviru skupne ribiške politike, bi morale dosledno ravnati tudi v skladu z mednarodnimi obveznostmi glede ohranjanja in sodelovanja, ki izhajajo iz navedenih mednarodnih instrumentov.
- (7) Unija in njene države članice so se leta 2002 na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu zavezale, da bodo ukrepale proti stalnemu upadanju številnih staležev rib. Zato bi morala Unija izboljšati svojo skupno ribiško politiko in tako zagotoviti, da se z izkoriščanjem morskih bioloških virov v razumnem roku obnovijo in ohranijo populacije lovljenih staležev rib nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos. Ravni izkoriščanja bi morale biti dosežene do leta 2015. Doseganje teh ravni izkoriščanja po letu 2015 bi moralo biti dovoljeno le, če bi bila sicer resno ogrožena socialna in gospodarska trajnost zadevnih ribiških flot. Po letu 2015, bi bilo treba te ravni doseči čim prej, v nobenem primeru pa ne pozneje kot leta 2020. Kadar za določitev navedenih ravni ni na voljo dovolj znanstvenih informacij, se lahko proučijo približni parametri.
- (8) Pri odločitvah o upravljanju, ki se nanašajo na največji trajnostni donos v mešanem ribištvi, bi bilo treba upoštevati težave pri ribolovu vseh staležev hkrati v mešanem ribištvi z največjim trajnostnim donosom, zlasti kadar znanstveno mnenje kaže, da je s povečanjem selektivnosti uporabljenega ribolovnega orodja zelo težko preprečiti pojav vrst, ki omejujejo ribolov. Ustrezne znanstvene organe bi bilo treba zaprositi za mnenje o ustreznih ravneh ribolovne umrljivosti v takih primerih.
- (9) Skupna ribiška politika bi morala zagotoviti skladnost s cilji ribištva, določenimi v sklepu Konference pogodbenic

h Konvenciji o biotski raznovrstnosti o Strateškem načrtu za biotsko raznovrstnost 2011–2020, in cilji biotske raznovrstnosti, ki jih je sprejel Evropski svet dne 25. in 26. marca 2010.

- (10) Trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov bi moralo temeljiti na previdnostnem pristopu, ki izhaja iz previdnostnega načela iz prvega pododstavka člena 191(2) Pogodbe, ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih podatkov.
- (11) Skupna ribiška politika bi morala prispevati k varstvu morskega okolja, trajnostnemu upravljanju vseh komercialno izkoriščanih vrst in zlasti k doseganju dobrega okoljskega stanja do leta 2020, kot je določeno v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (12) Skupna ribiška politika bi morala tudi prispevati k oskrbi trga Unije s hrano z visoko hranljivo vrednostjo in zmanjšanju odvisnosti trga Unije od uvoza hrane. Spodbujati bi morala tudi k neposrednemu in posrednemu ustvarjanju delovnih mest in gospodarskemu razvoju v obalnih območjih.
- (13) Izvajati je treba ekosistemski pristop k upravljanju ribištva, omejiti bi bilo treba okoljske vplive ribolovnih dejavnosti ter preprečiti in čim bolj zmanjšati neželen ulov.
- (14) Pomembno je, da upravljanje skupne ribiške politike temelji na načelih dobrega upravljanja. Ta načela vključujejo odločanje na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, široko vključitev zainteresiranih strani in dolgoročno perspektivo. Uspešno upravljanje skupne ribiške politike je odvisno tudi od jasne opredelitve odgovornosti na ravni Unije ter na regionalni, nacionalni in lokalni ravni, pa tudi od medsebojne združljivosti sprejetih ukrepov in njihove skladnosti z drugimi politikami Unije.
- (15) Skupna ribiška politika bi morala prispevati k izboljšanju varnosti in delovnih pogojev za gospodarske subjekte v ribiškem sektorju.
- (16) Skupna ribiška politika bi po potrebi morala v celoti upoštevati zdravje in dobro počutje živali ter varnost hrane in krme.

⁽¹⁾ Sporazum o pospeševanju upoštevanja mednarodnih ukrepov za ohranjanje in upravljanje s strani ribiških plovil na odprtem morju (UL L 177, 16.7.1996, str. 26).

⁽²⁾ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

- (17) Skupno ribiško politiko bi bilo treba izvajati na način, ki je skladen z drugimi politikami Unije in zlasti upošteva medsebojno vplivanje z dejavnostmi Unije na drugih področjih pomorske politike. Pri upravljanju različnih sektorskih politik v bazenih Baltskega morja, Severnega morja, Keltskega morja, Biskajskega zaliva in iberske obale, Sredozemskega morja ter Črnega morja bi bilo treba zagotoviti skladnost.
- (18) Ribiška plovila Unije bi morala imeti enak dostop do voda in virov Unije, in sicer ob upoštevanju predpisov skupne ribiške politike.
- (19) Veljavni predpisi, ki omejujejo dostop do virov znotraj con12 navtičnih milj držav članic zadovoljivo prispevajo k ohranjanju z omejevanjem ribolovnega napora v najbolj občutljivem delu voda Unije. Navedeni predpisi prispevajo tudi k ohranjanju tradicionalnih ribolovnih dejavnosti, od katerih je zelo odvisen socialni in gospodarski razvoj nekaterih obalnih skupnosti. Zato bi se ti predpisi morali še naprej uporabljati. Države članice bi si morale prizadevati, da bi malim ali priobalnim ribičem oziroma ribičem obrtnikom zagotovile prednostni dostop.
- (20) Po potrebi bi bilo treba posebej obravnavati in podpreti majhne otoke na odprtem morju, ki so odvisni od ribištva, ter jim tako omogočiti preživetje in blaginjo.
- (21) Morski biološki viri okoli najbolj oddaljenih regij Unije iz prvega odstavka člena 349 Pogodbe bi morali biti posebej zaščiteni, ker z vidika strukturnega, socialnega in gospodarskega položaja teh ozemelj prispevajo k ohranjanju njihovega lokalnega gospodarstva. Zato bi bilo treba nekatere ribolovne dejavnosti v teh vodah omejiti na ribiška plovila, registrirana v pristaniščih na teh ozemljih.
- (22) Da bi prispevala k ohranjanju živih vodnih virov in morskih ekosistemov, bi si morala Unija prizadevati za zaščito biološko občutljivih območij, tako da bi jih imenovala za zaščitena območja. Na takih območjih bi moralo biti možno omejiti ali prepovedati ribolovne dejavnosti. Pri odločanju o tem, katera območja naj se imenujejo, bi bilo treba posebno pozornost nameniti tistim, kjer obstajajo jasni dokazi o visoki koncentraciji rib, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, in drstitvenim območjem ter območjem, ki veljajo za biogeografsko občutljiva. Upoštevati bi bilo treba tudi obstoječa ohranitvena območja. Da bi olajšale proces imenovanja, bi morale države članice identificirati ustrezna območja, vključno z območji, ki so del skladne mreže, in po potrebi pri tem sodelovati ter pripraviti in Komisiji predložiti skupna priporočila. Da bi bila vzpostavitev zaščitene območij učinkovitejša, bi moralo biti možno, da se na Komisijo prenese pooblastilo za njihovo vključitev v okviru večletnega načrta. Komisija bi morala o delovanju teh zaščitene območij redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu, da se tako zagotovi zadostna raven demokratične odgovornosti in nadzora.
- (23) Cilj trajnostnega izkoriščanja morskih bioloških virov je mogoče učinkoviteje doseči z večletnim pristopom k upravljanju ribištva, in sicer s prednostnim oblikovanjem večletnih načrtov, ki odražajo posebnosti različnih ribištsev.
- (24) Večletni načrti bi morali po možnosti zajemati več staležev, kadar se ti staleži izkoriščajo skupaj. Z večletnimi načrti bi bilo treba vzpostaviti okvir za trajnostno izkoriščanje zadevnih staležev in morskih ekosistemov, pri čemer bi bilo treba določiti jasne časovne okvire in varnostne mehanizme za ravnanje ob nepredvidenih dogodkih. Za večletne načrte bi morali veljati tudi jasno določeni cilji upravljanja, da bi se prispevalo k trajnostnemu izkoriščanju staležev in zaščiti zadevnih morskih ekosistemov. Te načrte bi bilo treba sprejeti v posvetovanju s svetovalnimi sveti, gospodarskimi subjekti v ribiškem sektorju, znanstveniki in drugimi zainteresiranimi stranmi, ki imajo interes za upravljanje ribištva.
- (25) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, Direktiva Sveta 92/43/EGS⁽²⁾ in Direktiva 2008/56/ES državam članicam nalagajo nekatere obveznosti v zvezi s posebnimi območji varstva, posebnimi ohranitvenimi območji oziroma zaščitnimi morskimi območji. Zaradi takšnih ukrepov bi bilo morda treba sprejeti ukrepe v okviru skupne ribiške politike. Zato bi bilo države članice ustrezno pooblastiti, da za vode pod svojo suverenostjo ali jurisdikcijo sprejmejo ohranitvene ukrepe, ki so potrebni za izpolnitev obveznosti, ki jih imajo v skladu z navedenimi akti Unije, če takšni ukrepi ne posegajo v ribiške interese drugih držav članic. Kadar bi lahko takšni ukrepi posegali v ribiške interese drugih držav članic, bi bilo treba pooblastila za sprejemanje takšnih ukrepov podeliti Komisiji, poleg tega pa bi morale zadevne države članice sodelovati na regionalni ravni.
- (26) Potrebni so ukrepi za zmanjšanje sedanjih visokih ravni neželenega ulova in za postopno odpravo zavržkov. Neželen ulov in zavržki dejansko pomenijo veliko odpadkov, pri čemer negativno vplivajo na trajnostno
- ⁽¹⁾ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).
- ⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

- izkoriščanje morskih bioloških virov in morskih ekosistemov ter finančno vzdržnost ribištva. Uvesti in postopno izvajati bi bilo treba obveznost iztovarjanja celotnega ulova (v nadaljnjem besedilu: obveznost raztovarjanja) vrst, za katere veljajo omejitve ulova, v Sredozemskem morju poleg ulova vrst, za katere velja najmanjša velikost, med ribolovnimi dejavnostmi v vodah Unije ali z ribiškimi plovili Unije, pravila, ki so ribiče doslej zavezovala k zavržkom, pa bi bilo treba razveljaviti.
- (27) Obveznost iztovarjanja bi bilo treba uvesti glede na posamezno ribištvo. Ribičem bi morali še naprej dovoljevati zavržke vrst, ki imajo po najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju visoko stopnjo preživetja, če se spustijo nazaj v morje.
- (28) Da bi obveznost iztovarjanja delovala in da bi se omilili učinki nihanja sestave letnega ulova, bi morale države članice imeti možnost, da do določenega odstotka preneso kvote med leti.
- (29) Pri izvajanju obveznosti iztovarjanja si morajo države članice čim bolj prizadevati, da bi zmanjšale neželen ulov. V ta namen je treba prednost nameniti izboljšavam selektivnih ribolovnih tehnik, da se prepreči in čim bolj zmanjša neželen ulov. Pomembno je, da države članice razdelijo kvote med plovila v taki kombinaciji, ki čim bolj odraža pričakovano sestavo vrst v ribolovu. V primeru neskladja med razpoložljivimi kvotami in dejanskim ribolovnim vzorcem bi države članice lahko upoštevale prilagoditve z zamenjavo kvot z drugimi državami članicami, ki se lahko izvaja tudi redno. Države članice bi lahko razmislile tudi o tem, da bi lastnikom plovil olajšale združevanje posameznih kvot, na primer znotraj organizacij proizvajalcev ali skupin lastnikov plovil. Na koncu bi morale države članice pretehtati možnost, da se vrste prilova odštejejo od kvote ciljnih vrst, odvisno od statusa ohranjenosti vrst prilova.
- (30) Omejiti bi bilo treba namen iztovarjanja ulovljenih rib, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, in izključiti prodajo teh rib za prehrano ljudi.
- (31) Da bi upoštevali neželen ulov, ki ga ni mogoče preprečiti tudi z uporabo vseh ukrepov za njegovo zmanjšanje, bi bilo treba uvesti nekatere izjeme de minimis od obveznosti iztovarjanja za ribištva, za katera velja obveznost iztovarjanja, zlasti z večletnimi načrti.
- (32) Kadar se uporablja obveznost iztovarjanja, vključno z obveznostjo dokumentiranja ulova, bi morale ob upoštevanju znanstvenega mnenja ter ne da bi se ogrozili cilji največjega trajnostnega donosa in ne da bi se povečala ribolovna umrljivost, biti možno, da se povečajo povezane ribolovne možnosti, da bi se upoštevalo iztovarjanje rib, ki so bile prej zavržene.
- (33) Dostop do ribištva bi moral temeljiti na preglednih in objektivnih merilih, vključno z okoljskimi, socialnimi in ekonomskimi. Države članice bi morale spodbujati odgovoren ribolov, tako da bi zagotavljale spodbude za tiste gospodarske subjekte, ki lovijo na okolju najmanj škodljiv način in ki družbi zagotavljajo največje koristi.
- (34) Za staleže, za katere ni bil pripravljen večletni načrt, bi bilo treba z določitvijo omejitev ulova ali ribolovnega napora zagotoviti ravni izkoriščanja, ki omogočajo največji trajnostni donos. Če na voljo ni dovolj podatkov, bi bilo treba ribištvo upravljati z uporabo približnih parametrov.
- (35) Glede na negotovo gospodarsko stanje ribiškega sektorja in odvisnost nekaterih obalnih skupnosti od ribolova je treba zagotoviti relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti z dodelitvijo ribolovnih možnosti državam članicam na podlagi napovedljivega deleža staležev za vsako državo članico.
- (36) Ta relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti bi morala ob upoštevanju začasnega biološkega stanja staležev ščititi in v celoti upoštevati posebne potrebe regij, katerih lokalno prebivalstvo je še posebno odvisno od ribolova in z njim povezanih dejavnosti, kot je odločil Svet v svoji resoluciji z dne 3. novembra 1976 ⁽¹⁾, in zlasti v Prilogi VII k resoluciji.
- (37) Zato bi bilo treba koncept relativne stabilnosti razumeti v tem smislu.
- (38) Komisijo bilo treba pooblastiti za sprejetje začasnih ukrepov, če bi ribolovne dejavnosti resno ogrožale ohranjanje morskih bioloških virov ali morski ekosistem in bi se bilo treba na to grožnjo takoj odzvati. Te ukrepe bi bilo treba sprejeti v določenih rokih in bi morali veljati za določen čas.
- ⁽¹⁾ Resolucija Sveta z dne 3. novembra 1976 o nekaterih zunanjih vidikih ustanovitve ribolovne cone v Skupnosti, ki bi se razprostirala na 200 miljah, z učinkom od 1. januarja 1977 (UL C 105, 7.5.1981, str. 1).

- (39) Države članice bi morale z regionalnim sodelovanjem sprejeti skupna priporočila in druge instrumente za razvoj in izvajanje ohranitvenih ukrepov ter ukrepov, ki vplivajo na ribolovne dejavnosti na območjih, zaščiteneh v skladu z okoljsko zakonodajo. V okviru regionalnega sodelovanja bi morala Komisija ohranitvene ukrepe sprejemati le z izvedbenimi ali delegiranimi akti, kadar vse zadevne države članice v regiji dosežejo dogovor o skupnem priporočilu. Kadar skupnega priporočila ni, bi morala Komisija predložiti predlog za ustrezne ukrepe, na podlagi Pogodbe.
- (40) Države članice bi bilo treba pooblastiti, da sprejmejo ohranitvene ukrepe in ukrepe upravljanja za staleže v vodah Unije, ki se uporabljajo izključno za ribiška plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo.
- (41) Države članice bi bilo treba pooblastiti, da v svojih conah 12 navtičnih milj sprejmejo ohranitvene ukrepe in ukrepe upravljanja, ki se uporabljajo za vsa ribiška plovila Unije, pod pogojem, da so ti sprejeti ukrepi, kadar se uporabljajo za ribiška plovila Unije iz drugih držav članic, nediskriminatorni, da je bilo opravljeno posvetovanje z drugimi zadevnimi državami članicami ter da Unija ni sprejela ukrepov, ki izrecno zadevajo ohranjanje in upravljanje znotraj zadevne cone 12 navtičnih milj.
- (42) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da uvedejo sistem prenosljivih ribolovnih koncesij.
- (43) Države članice bi morale sprejeti posebne ukrepe za prilagoditev števila ribiških plovil Unije razpoložljivim virom, in sicer na podlagi svojih ocen o ravnovesju med ribolovno zmogljivostjo svoje flote in razpoložljivimi ribolovnimi možnostmi. Ocene bi morale biti pripravljene v skladu s smernicami Komisije in predstavljene v letnem, ki se posreduje Komisiji. Ta letna poročila bi morala biti objavljena. Vsaka država članica bi morala imeti možnost, da izbere ukrepe in instrumente, ki jih želi sprejeti za zmanjševanje presežne ribolovne zmogljivosti.
- (44) Poleg tega bi bilo treba zaradi upravljanja in prilagoditve ribolovne zmogljivosti ohraniti obvezne zgornje meje za največjo zmogljivost flote in nacionalne sisteme vstopa/izstopa v zvezi s finančnimi sredstvi za umik plovil iz obratovanja.
- (45) Države članice bi morale evidentirati minimalne informacije o značilnostih in dejavnostih ribiških plovil Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo. Te evidence bi morale biti Komisiji na voljo za namene spremljanja velikosti flot držav članic.
- (46) Za upravljanje ribištva na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja so potrebni usklajeni, zanesljivi in točni sklopi podatkov. Zato bi morale države članice zbirati podatke o flotah in njihovih ribolovnih dejavnostih, zlasti biološke podatke o ulovu, vključno z zavržki, ter informacije iz raziskav o staležih rib in morebitnih okoljskih vplivih ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem. Države članice bi morale upravljati zbrane podatke ter jih dati na voljo končnim uporabnikom in drugim zainteresiranim stranem. Države članice bi morale sodelovati med seboj in s Komisijo, da se uskladijo dejavnosti zbiranja podatkov. Kar zadeva zbiranje podatkov, bi morale države članice po potrebi sodelovati tudi s tretjimi državami. Države članice bi morale Komisiji predložiti letno poročilo o svojih dejavnostih zbiranja podatkov, ki se objavi.
- (47) Zbiranje podatkov bi moralo vključevati podatke, ki olajšujejo ekonomsko oceno podjetij, dejavnih v ribiškem sektorju, ribogojstvu ter predelavi ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, ter oceno zaposlitvenih trendov v teh sektorjih.
- (48) Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF), ustanovljen s Sklepom Komisije 2005/629/ES ⁽¹⁾, je lahko zaprosen za mnenje o zadevah, ki se nanašajo na ohranjanje in upravljanje morskih bioloških virov, da se zagotovi potrebna pomoč visoko usposobljenega znanstvenega osebja, zlasti na bioloških, gospodarskih, okoljskih, socialnih in tehničnih področjih.
- (49) Raziskave na področju ribolova, usmerjene v politiko, bi bilo treba podpreti s programi zbiranja znanstvenih podatkov o ribištvu ter programi raziskav in inovacij, sprejetimi na nacionalni ravni in izvedenimi skladno z drugimi državami članicami ter v okvirih Unije za raziskave in inovacije. Spodbujati pa bi bilo treba tudi boljše sodelovanje med industrijo in znanostjo.
- (50) Unija bi morala na mednarodni ravni spodbujati cilje skupne ribiške politike, da bi ribolovne dejavnosti Unije zunaj njenih voda temeljile na istih načelih in standardih, kot se uporabljajo v pravu Unije, hkrati pa si prizadevati za enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte Unije in gospodarske subjekte iz tretjih držav. Zato bi morala Unija prevzeti vodilno vlogo pri izboljševanju uspešnosti regionalnih in mednarodnih organizacij, da bi lahko bolje ohranjale in upravljale žive morske vire v okviru svoje pristojnosti, vključno z bojem proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2005/629/ES z dne 26. avgusta 2005 o ustanovitvi Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (UL L 225, 31.8.2005, str. 18).

Unija bi morala sodelovati s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, da bi se izboljšalo izpolnjevanje mednarodnih ukrepov, vključno z bojem proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu. Stališče Unije bi moralo temeljiti na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju.

izboljšali kakovost življenja na obalnih in celinskih območjih. Prav tako bi bilo treba med državami članicami vzpostaviti mehanizme za izmenjavo informacij in najboljših praks med državami članicami na podlagi odprte metode koordinacije nacionalnih ukrepov v zvezi z varnostjo poslovanja, dostopom do voda in prostora Unije ter poenostavitvijo postopkov izdaje dovoljenj.

- (51) Sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvi s tretjimi državami bi morali zagotoviti, da ribolovne dejavnosti Unije v vodah tretjih držav temeljijo na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju in izmenjavi ustreznih informacij, s čimer bi se zagotovilo trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov, preglednost pri določanju presežkov in posledično upravljanje virov, ki je skladno s cilji skupne ribiške politike. Ti sporazumi, ki določajo finančni prispevek Unije v zameno za dostop do virov, ki je skladen z interesi flote Unije, naj bi pripomogli k vzpostavitvi visokokakovostnega okvira upravljanja ter s tem zlasti učinkovitih ukrepov za zbiranje podatkov, spremljanje, kontrolo in nadzor.
- (52) Spoštovanje demokratičnih načel in človekovih pravic, kot so določene v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in drugih pomembnih mednarodnih instrumentih o človekovih pravicah, ter načela pravne države bi morala biti bistven element sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, ki bi morali vsebovati posebno klavzulo o človekovih pravicah. Vključitev klavzule o človekovih pravicah v sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi bi morala biti popolnoma skladna s splošnimi cilji razvojne politike Unije.
- (53) Ribogojstvo bi moralo po vsej Uniji prispevati k ohranjanju potenciala proizvodnje hrane na trajnostni osnovi, da bi bila tako dolgoročno zagotovljena zanesljiva preskrba s hrano, vključno z dobavo hrane, kakor tudi rast in delovna mesta za državljane Unije ter da bi lahko zadostili vse večjemu svetovnemu povpraševanju po morski hrani.
- (54) V strategiji Komisije za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva, sprejeti leta 2009, ki jo je podprl in potrdil Svet ter podprl Evropski parlament, je bila izražena potreba po tem, da se ustvarijo in spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za ribogojstvo, ki so osnova za njegov trajnostni razvoj.
- (55) Na dejavnosti ribogojstva v Uniji vplivajo razmere, ki se med državami članicami razlikujejo, tudi kar zadeva dovoljenja za gospodarske subjekte. Zato bi bilo treba oblikovati strateške smernice Unije za nacionalne strateške načrte, da bi izboljšali konkurenčnost sektorja ribogojstva ter obenem podprli njegov razvoj in inovacije, spodbudili gospodarsko dejavnost in razvejenost ter
- (56) Zaradi posebnega značaja ribogojstva je potreben svetovni svet za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi o elementih politik Unije, ki bi lahko vplivali na ribogojstvo.
- (57) Okrepiti je treba konkurenčnost sektorja ribištva in ribogojstva Unije in ga poenostaviti v podporo boljšemu upravljanju proizvodnje in tržnih dejavnosti. Skupna ureditev trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva bi morala zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, ki se tržijo v Uniji, ne glede na njihovo poreklo, potrošnikom bi morala omogočiti bolj ozavešeno odločanje, podpirati bi morala odgovorno potrošnjo ter izboljšati gospodarsko znanje in razumevanje trgov Unije v celotni dobavni verigi.
- (58) Skupna ureditev trgov bi se morala izvajati ob spoštovanju mednarodnih zavez Unije, zlasti določb Svetovne trgovinske organizacije.
- (59) Da bi zagotovili skladnost s predpisi skupne ribiške politike, bi bilo treba vzpostaviti učinkovit sistem nadzora, inšpekcije in izvrševanja, vključno z bojem proti nezakonitim, neprijavljenim in nereguliranim ribolovnim dejavnostim.
- (60) V okviru sistema Unije za nadzor, inšpekcijo in izvrševanje bi bilo treba spodbujati uporabo sodobnih in učinkovitih tehnologij. Države članice in Komisija bi morale imeti možnost izvajanja pilotnih projektov o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov.
- (61) Da bi zagotovili primerljivost pogojev uporabe predpisov o nadzoru in izvrševanju v različnih državah članicah, bi bilo treba slednje spodbujati, naj pri določanju učinkovitih, sorazmernih in odvrčilnih kazni medsebojno sodelujejo.
- (62) Da bi se zagotovila vključitev gospodarskih subjektov v sistem Unije za zbiranje podatkov in sistem Unije za nadzor, inšpekcijo in izvrševanje, bi morale države članice imeti možnost, da od svojih gospodarskih subjektov zahtevajo, naj sorazmerno prispevajo k zadevnim operativnim stroškom.

- (63) Države članice zaradi težav, s katerimi se srečujejo pri razvoju ribiškega sektorja in njegovem upravljanju, ter omejenih finančnih virov same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev skupne ribiške politike. Zato bi bilo treba za doseganje teh ciljev odobriti večletno finančno pomoč Unije, ki je namenjena zlasti prednostnim nalogam skupne ribiške politike in prilagojena posebnostim ribiškega sektorja v posameznih državah članicah.
- (64) Finančna pomoč Unije bi morala biti pogojena s tem, da države članice in gospodarski subjekti, vključno z lastniki plovil, spoštujejo pravila skupne ribiške politike. V skladu s posebnimi predpisi, ki jih je treba sprejeti, bi bilo treba finančno pomoč Unije prekiniti, začasno ustaviti ali popraviti, če država članica ne izpolnjuje določene obveznosti skupne ribiške politike, ali v primeru hujše kršitve teh pravil s strani gospodarskega subjekta.
- (65) Za doseganje ciljev skupne ribiške politike je nujen dialog z zainteresiranimi stranmi. Ob upoštevanju različnih pogojev v vodah Unije in povečane regionalizacije skupne ribiške politike bi morali svetovalni sveti omogočiti, da skupna ribiška politika uporabi znanje in izkušnje vseh zainteresiranih strani.
- (66) Zaradi posebnosti najbolj oddaljenih regij, ribogojstva, trgov in Črnega morja je primerno, da se za vsako zadevno področje ustanovi nov svetovalni svet.
- (67) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da sprejme akte v skladu s členom 290 Pogodbe v zvezi s sprejetjem ohranitvenih ukrepov, ki spremljajo določene okoljske obveznosti držav članic, prilagoditvijo obveznosti iztovarjanja, da bi izpolnili mednarodne obveznosti Unije, razširitvijo obveznosti iztovarjanja na druge vrste z uporabo procesa regionalizacije, sprejetjem posebnih načrtov za zavržke z uporabo procesa regionalizacije, sprejetjem izjem de minimis za obveznost iztovarjanja, če ni bil sprejet noben drug izvedbeni ukrep glede te obveznosti, in podrobnostmi delovanja svetovalnih svetov. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (68) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te uredbe v zvezi z začasnimi ukrepi za zmanjšanje resne grožnje ohranjanju morskih bioloških virov, sistemom vstopa/izstopa pri upravljanju flote ter beleženjem, obliko in pošiljanjem podatkov za register ribiške flote Unije bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta

pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

- (69) V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje njenih ciljev.
- (70) Sklep Sveta 2004/585/ES ⁽²⁾ bi bilo treba razveljaviti od začetka veljavnosti ustreznih pravil v skladu s to uredbo.
- (71) Zaradi števila in pomembnosti sprememb, ki jih je treba izvesti, bi bilo treba Uredbo (ES) št. 2371/2002 razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Skupna ribiška politika zajema:

- (a) ohranjanje morskih bioloških virov in upravljanje ribištev in flot, ki izkoriščajo te vire;
- (b) kar zadeva tržne in finančne ukrepe za podporo izvajanju skupne ribiške politike, sladkovodne biološke vire, ribogojstvo ter predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva.

2. Skupna ribiška politika zajema dejavnosti iz odstavka 1, kadar:

- (a) se izvajajo na ozemlju držav članic, za katere se uporablja Pogodba;
- (b) se izvajajo v vodah Unije, tudi kadar jih izvajajo ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo tretjih držav in so registrirana v njih;
- (c) jih izvajajo ribiška plovila Unije zunaj voda Unije ali

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2004/585/ES z dne 19. julija 2004 o ustanovitvi regionalnih svetovalnih svetov v okviru skupne ribiške politike (UL L 256, 3.8.2004, str. 17).

(d) jih izvajajo državljani držav članic brez poseganja v primarno odgovornost države zastave.

Člen 2

Cilji

1. Skupna ribiška politika zagotavlja, da so ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva okoljsko dolgoročno trajnostne in upravljane na način, ki je skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja ter prispevanja k zanesljivi preskrbi s hrano.

2. Skupna ribiška politika uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva; njen cilj je zagotoviti, da se izkoriščanje živih morskih bioloških virov izvaja na način, ki dovoljuje obnavljanje in ohranjanje populacij lovljenih vrst nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos.

Da bi dosegli cilj postopne obnovitve in ohranjanja populacij staležev rib nad ravnmi biomase, ki omogočajo največji trajnostni donos, se stopnja izkoriščanja največjega trajnostnega donosa doseže do leta 2015, kjer je to mogoče, za vse staleže pa postopoma, vendar najpozneje do leta 2020.

3. Skupna ribiška politika izvaja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva, s čimer se zagotavlja, da se čim bolj zmanjšajo negativni vplivi ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem, in skuša zagotoviti, da dejavnosti ribogojstva in ribolovne dejavnosti ne poslabšujejo morskega okolja.

4. Skupna ribiška politika prispeva k zbiranju znanstvenih podatkov.

5. Skupna ribiška politika zlasti:

- (a) postopno odpravlja zavržke za vsak primer posebej in ob upoštevanju najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, pri čemer preprečuje in čim bolj zmanjšuje neželen ulov in postopno zagotavlja iztovarjanje ulova;
- (b) po potrebi zagotavlja najboljšo uporabo neželenega ulova, ne da bi pri tem ustvarila trg za tak ulov, ki je pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja;
- (c) zagotavlja pogoje za gospodarsko donosen in konkurenčen sektor ribolova in predelave rib ter z ribolovom povezane dejavnosti na kopnem;
- (d) zagotavlja ukrepe, s katerimi se ribolovna zmogljivost flot prilagodi ravnem ribolovnih možnosti, skladnih z odstavkom 2, da se zagotovi gospodarska donosnost flot brez prekomernega izkoriščanja morskih bioloških virov;
- (e) spodbuja razvoj dejavnosti trajnostnega ribogojstva v Uniji ter tako prispeva k preskrbi s hrano, varnosti in zaposlovanju;

(f) prispeva k primernemu življenjskemu standardu tistih, ki so odvisni od ribolovnih dejavnosti, pri čemer upošteva obalno ribištvo in socio-ekonomske vidike;

(g) prispeva k učinkovitemu in preglednemu notranjemu trgu za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva ter k zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, ki se tržijo v Uniji;

(h) upošteva interese tako potrošnikov kot proizvajalcev;

(i) spodbuja dejavnosti priobalnega ribolova, pri čemer upošteva socio-ekonomske vidike;

(j) je skladna z okoljsko zakonodajo Unije, zlasti s ciljem doseganja dobrega okoljskega stanja do leta 2020, kot je določen v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES, in z drugimi politikami Unije.

Člen 3

Načela dobrega upravljanja

Skupna ribiška politika se vodi v skladu z naslednjimi načeli dobrega upravljanja:

- (a) jasna opredelitev odgovornosti na ravni Unije ter na regionalni, nacionalni in lokalni ravni;
- (b) upoštevanje regionalnih posebnosti na podlagi regionalizirane pristopa;
- (c) vzpostavitev ukrepov v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem;
- (d) dolgoročna perspektiva;
- (e) upravna stroškovna učinkovitost;
- (f) ustrezna vključenost zainteresiranih strani, zlasti svetovalnih svetov, v vseh fazah ukrepov, tj. od njihove zasnove do izvajanja;
- (g) primarna odgovornost države zastave;
- (h) skladnost z drugimi politikami Unije;
- (i) po potrebi uporaba ocen učinka;
- (j) usklajenost notranje in zunanje razsežnosti skupne ribiške politike;
- (k) pregledno ravnanje s podatki v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami, ob ustreznem upoštevanju zasebnosti, varstva osebnih podatkov in pravil o zaupnosti; dajanje podatkov na voljo ustreznim znanstvenim organom, drugim organom z raziskovalnim ali upravljalnim interesom in drugim določenim končnim uporabnikom.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) "vode Unije" pomeni vode pod suverenostjo ali jurisdikcijo držav članic, razen voda, ki so sosednje ozemljem iz Priloge II k Pogodbi;
- (2) "morski biološki viri" pomeni razpoložljive in dostopne žive morske vodne vrste, vključno z anadromnimi in katadromnimi vrstami med njihovim življenjem v morju;
- (3) "sladkovodni biološki viri" pomeni razpoložljive in dostopne žive sladkovodne vrste;
- (4) "ribiško plovilo" pomeni katero koli plovilo, ki je opremljeno za gospodarsko izkoriščanje morskih bioloških virov, ali past za modroplavutega tuna;
- (5) "ribiško plovilo Unije" pomeni ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo države članice in je registrirano v Uniji;
- (6) "vstop v ribiško floto" pomeni registracijo ribiškega plovila v registru ribiških plovil države članice;
- (7) "največji trajnostni donos" pomeni največji donos v teoretičnem ravnovesju, ki se lahko v povprečju stalno ulovi v staležu v obstoječih povprečnih okoljskih razmerah, ne da bi bistveno vplivali na proces razmnoževanja;
- (8) "previdnostni pristop k upravljanju ribištva" iz člena 6 Sporazuma Združenih narodov o staležih rib pomeni pristop, v skladu s katerim pomanjkanje ustreznih znanstvenih informacij ne sme upravičiti odložitve ali nespresetja ukrepov upravljanja za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih ali od njih odvisnih vrst in neciljnih vrst ter njihovega okolja;
- (9) "ekosistemski pristop k upravljanju ribištva" pomeni celosten pristop k upravljanju ribištva, ki je znotraj ekološko smiselnih meja in katerega namen je upravljati uporabo naravnih virov, ob upoštevanju ribolova in drugih človekovih dejavnosti, in hkrati ohraniti tako biološko bogastvo kot biološke procese, potrebne za zaščito sestave, strukture in delovanja habitatov zadevnega ekosistema, pri tem pa upoštevati znane in neznane biotske, nebiotske in človeške dejavnike v ekosistemih;
- (10) "zavržki" pomeni ulov, ki se vrne v morje;
- (11) "ribolov z majhnim vplivom" pomeni uporabo selektivnih ribolovnih tehnik, ki imajo majhen negativen vpliv na morski ekosistem ali imajo lahko nizke emisije goriva ali oboje;
- (12) "selektivni ribolov" pomeni ribolov z ribolovnimi metodami ali orodji, ki so med ribolovom ciljno usmerjena in ulovijo le organizme določene vrste in velikosti, neciljnim organizmom pa se lahko izogne ali se jih izpusti nepoškodovane;
- (13) "raven ribolovne umrljivosti" pomeni stopnjo, pri kateri se biomasa in posamezni primerki izločijo iz staleža z ribolovnimi dejavnostmi v določenem obdobju;
- (14) "stalež" pomeni morski biološki vir, ki je prisoten na zadevnem območju upravljanja;
- (15) "omejitev ulova" pomeni, kot je ustrezno, bodisi količinsko omejitev ulova staleža rib ali skupine staležev rib v danem obdobju, kadar za te staleže rib ali skupine staležev rib velja obveznost iztovarjanja, bodisi količinsko omejitev za iztovarjanje staleža rib ali skupine staležev rib v danem obdobju, za katere obveznost iztovarjanja ne velja;
- (16) "referenčna točka ohranjanja" pomeni vrednosti parametrov populacij staležev rib (kot je biomasa ali raven ribolovne umrljivosti), ki se uporabljajo pri upravljanju ribištva, na primer glede na sprejemljivo raven biološkega tveganja ali želeno raven donosa;
- (17) "najmanjša referenčna velikost ohranjanja" pomeni velikost živih morskih vodnih vrst, ob upoštevanju zrelosti, določeno v pravu Unije, pod katero se uporabljajo omejitve ali spodbude, s katerimi se preprečuje ulov v okviru ribolovnih dejavnosti; te velikosti po potrebi nadomeščajo najmanjšo velikost iztovarjanja;
- (18) "stalež znotraj varnih bioloških mej" pomeni veliko verjetnost, da je ocenjena biomasa drstitvenega staleža ob koncu prejšnjega leta višja od mejne referenčne točke za biomaso (B_{lim}) in je njena ocenjena raven ribolovne umrljivosti v prejšnjem letu nižja od mejne referenčne točke za raven ribolovne umrljivosti (F_{lim});
- (19) "zaščitni ukrep" pomeni previdnostni ukrep, namenjen izogibanju neželenim dogodkom;
- (20) "tehnični ukrep" pomeni ukrep, ki ureja sestavo ulovov po vrstah in velikosti ter vplive na sestavne dele ekosistema, ki so posledica ribolovnih dejavnosti, prek vzpostavitve pogojev uporabe in strukture ribolovnega orodja ter omejevanjem dostopa do ribolovnih območij;

- (21) "ribolovni napor" pomeni produkt zmogljivosti in dejavnosti ribiškega plovila; za skupino ribiških plovil je to vsota ribolovnih naporov vseh plovil v skupini;
- (22) "država članica z neposrednim upravljalnim interesom" pomeni državo članico z interesom, ki ga sestavljajo bodisi ribolovne možnosti bodisi ribištvo v izključni ekonomski coni zadevne države članice, ali – v Sredozemskem morju – tradicionalni ribolov na odprtem morju;
- (23) "prenosljive ribolovne koncesije" pomenijo preklicljive pravice uporabnika do določenega dela ribolovnih možnosti, dodeljenih državi članici ali določenih v načrtih upravljanja, ki jih država članica sprejme v skladu s členom 19 Uredbe Sveta (ES) št. 1967/2006 ⁽¹⁾, ki jih imetnik lahko prenese;
- (24) "ribolovna zmogljivost" pomeni tonažo plovila v BT (bruto tonaža) in njegovo moč v kW (kilovati), kakor je opredeljena v členih 4 in 5 Uredbe Sveta (EGS) št. 2930/86 ⁽²⁾;
- (25) "ribogojstvo" pomeni rejo ali gojenje vodnih organizmov z uporabo metod, ki so namenjene povečanju proizvodnje zadevnih organizmov prek naravnih zmogljivosti okolja, pri čemer organizmi ves čas vzreje ali gojenja vse do pobiranja in vključno z njim ostanejo v lasti fizične ali pravne osebe;
- (26) "dovoljenje za gospodarski ribolov" pomeni dovoljenje, kot je opredeljeno v točki 9 člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽³⁾;
- (27) "dovoljenje za ribolov" pomeni dovoljenje, kot je opredeljeno v točki 10 člena 4 Uredbe (ES) št. 1224/2009;
- (28) "ribolovna dejavnost" pomeni iskanje rib, metanje, namestitve, vlečenje in izveliko ribolovnega orodja, prenos ulova na krov, pretovarjanje, obdržanje na krovu, predelavo na krovu, premestitev, rejo v mrežastih kletkah, pitanje in iztovarjanje rib in ribiških proizvodov;
- (29) "ribiški proizvodi" pomeni vodne organizme, pridobljene s kakršno koli ribolovno dejavnostjo, ali proizvode iz njih;
- (30) "gospodarski subjekt" pomeni fizično ali pravno osebo, ki vodi ali ima kakršno koli podjetje, ki izvaja katero koli od dejavnosti, povezanih s katero koli stopnjo proizvodnje, predelave, trženja, distribucije in maloprodaje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva;
- (31) "hujša kršitev" pomeni kršitev, ki je kot taka opredeljena v zadevnem pravu Unije, med drugim v členu 42(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 ⁽⁴⁾ in členu 90(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009;
- (32) "končni uporabnik znanstvenih podatkov" pomeni organ, ki ima z raziskovalnega ali upravljalnega vidika interes za znanstveno analizo podatkov o ribiškem sektorju;
- (33) "presežek dovoljenega ulova" pomeni del dovoljenega ulova, ki ga obalna država ne izkoristi, zato se skupna stopnja izkoriščanja za posamezne staleže ohrani pod ravnmi, pri katerih se lahko ti staleži obnovijo, in se lahko ohranijo populacije lovljenih vrst nad zelenimi ravnmi na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja;
- (34) "proizvodi iz ribogojstva" pomeni vodne organizme v kateri koli fazi njihovega življenjskega cikla, pridobljene s kakršno koli dejavnostjo ribogojstva, ali proizvode iz njih;
- (35) "biomasa drstitvenega staleža" pomeni oceno mase rib iz posameznega vira, ki se razmnožujejo v določenem obdobju, in vključuje samce in samice ter ribe, ki se razmnožujejo živoročno;
- (36) "mešani ribolov" pomeni ribolov, pri katerem je prisotna več kot ena vrsta rib, in pri katerem bodo pri isti ribolovni dejavnosti verjetno ulovljene različne vrste;
- (37) "sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvi" pomeni mednarodne sporazume, sklenjene s tretjo državo za pridobitev dostopa do voda in virov za trajnostno izkoriščanje deleža presežka morskih bioloških virov v zameno za finančno nadomestilo Unije, ki lahko vključuje podporo sektorju."

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (UL L 409, 30.12.2006, str. 11).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2930/86 z dne 22. septembra 1986 o določanju značilnosti ribiških plovil (UL L 274, 25.9.1986, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike TEXT MISSING (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljene in nereguliranega ribolova, za odvrčanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2005 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999 (UL L 286, 29.10.2008, str. 1).

2. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve geografskih območij:

- (a) "Severno morje" pomeni območja ICES ⁽¹⁾ IIIa in IV;
- (b) "Baltsko morje" pomeni območja ICES IIIb, IIIc in IIId;
- (c) "severozahodne vode" pomeni območja ICES V (razen Va in samo vode Unije območja Vb), VI in VII;
- (d) "jugozahodne vode" pomeni območja ICES VIII, IX in X (vode okoli Azorov) in območja CECAF ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.0 (vode okoli Madeire in Kanarskih otokov);
- (e) "Sredozemsko morje" pomeni morske vode Sredozemlja vzhodno od črte 5°36' vzhodno;
- (f) "Črno morje" pomeni zemljepisno podobmočje GFCM, kot je opredeljeno v Resoluciji GFCM/33/2009/2.

DEL II

DOSTOP DO VODA

Člen 5

Splošna pravila o dostopu do voda

1. Ribiška plovila Unije imajo enak dostop do voda in virov v vseh vodah Unije, razen voda iz odstavkov 2 in 3, za katere veljajo ukrepi, sprejeti v skladu z delom III.
2. Države članice so do 31. decembra 2022 pooblašene, da v vodah do 12 navtičnih milj od temeljne črte, ki so pod njihovo suverenostjo ali jurisdikcijo, omejijo ribolov na ribiška plovila, ki tradicionalno ribarijo v navedenih vodah iz pristanišč na sosednji obali, brez poseganja v ureditve za ribiška plovila Unije, ki plujejo pod zastavo drugih držav članic v okviru obstoječih sosedskih odnosov med državami članicami, in ureditve iz Priloge I, ki za vsako državo članico določajo geografske cone znotraj obalnih pasov drugih držav članic, v katerih se ribolovne dejavnosti opravljajo, ter na zadevne vrste. Države članice Komisijo obvestijo o omejitvah, uvedenih v skladu s tem odstavkom.
3. V vodah do 100 navtičnih milj od temeljnih črt najbolj oddaljenih regij Unije, kot so opredeljene v prvem odstavku

člena 349 Pogodbe, se zadevnim državam članicam dovoli, da do 31. decembra 2022 omejijo ribolov na plovila, registrirana v pristaniščih na teh ozemljih. Take omejitve se ne uporabljajo za plovila Unije, ki tradicionalno ribarijo v teh vodah, če ta plovila ne presežejo ribolovnega napora, ki se tradicionalno izvaja. Države članice Komisijo obvestijo o omejitvah, uvedenih v skladu s tem odstavkom.

4. Ukrepi, ki se uporabljajo po prenehanju veljavnosti ureditev iz odstavkov 2 in 3, se sprejmejo do 31. decembra 2022.

DEL III

UKREPI ZA OHRANJANJE IN TRAJNOSTNO IZKORIŠČANJE MORSKIH BIOLOŠKIH VIROV

NASLOV I

Ohranitveni ukrepi

Člen 6

Splošne določbe

1. Za namene doseganja ciljev skupne ribiške politike v zvezi z ohranjanjem in izkoriščanjem morskih bioloških virov, določenih v členu 2, Unija sprejme ohranitvene ukrepe, kot so določeni v členu 7.
2. Pri uporabi te uredbe se Komisija posvetuje z zadevnimi svetovalnimi in znanstvenimi organi. Ohranitveni ukrepi se sprejmejo ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj, kar vključuje, če je ustrezno, poročila, ki jih pripravijo STECF ter drugi svetovalni organi, mnenja svetovalnih svetov in skupna priporočila držav članic v skladu s členom 18.
3. Države članice lahko sodelujejo med seboj pri sprejemanju ukrepov v skladu s členi 11, 15 in 18.
4. Pred sprejetjem nacionalnih ukrepov v skladu s členom 20(2) se države članice medsebojno uskladijo.
5. V posebnih primerih, zlasti kar zadeva Sredozemlje, so lahko države članice pooblašene, da sprejmejo pravno zavezujoče akte na področju skupne ribiške politike, vključno z ohranitvenimi ukrepi. Po potrebi se uporablja člen 18.

Člen 7

Vrste ohranitvenih ukrepov

1. Ukrepi za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov lahko med drugim vključujejo:
 - (a) večletne načrte iz členov 9 in 10;

⁽¹⁾ Območja ICES (Mednarodni sveta za raziskovanje morja) so opredeljena v Uredbi (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki ribarijo v severovzhodnem Atlantiku (UL L 87, 31.3.2009, str. 70).

⁽²⁾ Območja CECAF (vzhodni srednji Atlantik ali glavno ribolovno območje 34) so opredeljena v Uredbi (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki lovijo na določenih območjih izven severnega Atlantika.

- (b) cilje za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje staležev in povezane ukrepe, da bi se čim bolj zmanjšal vpliv ribolova na morsko okolje;
 - (c) ukrepe za prilagoditev ribolovne zmogljivosti ribiških plovil razpoložljivim ribolovnim možnostim;
 - (d) spodbude, tudi ekonomske, kot so ribolovne možnosti, ki pospešujejo ribolovne metode, ki prispevajo k bolj selektivnemu ribolovu, preprečevanju in zmanjševanju neželenega ulova v čim večji meri ter ribolovu z majhnim vplivom na morski ekosistem in ribolovne vire;
 - (e) ukrepe za določanje in dodeljevanje ribolovnih možnosti;
 - (f) ukrepe za doseg ciljev iz člena 15;
 - (g) najmanjše referenčne velikosti ohranjanja;
 - (h) izvajanje pilotnih projektov o nadomestnih tehnikah upravljanja ribolova in orodjih, ki povečujejo selektivnost ali zmanjšujejo negativni vpliv ribolovnih dejavnosti na morsko okolje;
 - (i) ukrepe, potrebne za izpolnjevanje obveznosti na podlagi okoljske zakonodaje Unije, sprejete v skladu s členom 11;
 - (j) tehnične ukrepe iz odstavka 2.
2. Tehnični ukrepi lahko med drugim vključujejo:
- (a) lastnosti ribolovnega orodja in predpise o njegovi uporabi;
 - (b) specifikacije v zvezi z izdelavo ribolovnega orodja, vključno s:
 - (i) spremembami ali dodatnimi napravami za izboljšanje selektivnosti ali zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem;
 - (ii) spremembami ali dodatnimi napravami za omejitev neželenega ulova ogroženih, prizadetih in zaščitene vrst, kakor tudi zmanjšanje drugega neželenega ulova;
 - (c) omejitve ali prepovedi uporabe nekaterih vrst ribolovnega orodja ter ribolovnih dejavnosti na določenih območjih ali v določenih obdobjih;
 - (d) zahteve, da ribiška plovila za določeno minimalno obdobje prenehajo opravljati dejavnost na določenem območju zaradi zaščite začasnih koncentracij ogroženih vrst, drstečih se rib, rib pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja in drugih občutljivih morskih virov;

- (e) posebne ukrepe, da bi se čim bolj zmanjšal negativen vpliv ribolovnih dejavnosti na biotsko raznovrstnost v morjih in morske ekosisteme, vključno z ukrepi, da se čim bolj prepreči in zmanjša neželen ulov.

Člen 8

Določitev območij obnove staležev rib

1. Unija si ob ustreznem upoštevanju obstoječih ohranitvenih območij prizadeva za vzpostavitev zaščitene območij zaradi njihove biološke občutljivosti, kar vključuje območja, za katera obstajajo jasni dokazi o visokih koncentracijah rib, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, in o drstvi. Na takih območjih se lahko ribolovne dejavnosti omejijo ali prepovejo, da bi tako prispevali k ohranjanju živih vodnih virov in morskih ekosistemov. Unija lahko dodatno zaščiti obstoječa biološko občutljiva območja.

2. Države članice v ta namen in kjer je to mogoče, opredelijo ustreznna območja, ki so lahko del skladne mreže, in po potrebi pripravijo skupna priporočila v skladu s členom 18(7), da bi Komisija predložila predlog po ustreznem postopku v skladu s Pogodbo.

3. Na Komisijo se lahko v večletnem načrtu prenese pooblastilo, da vzpostavi taka biološko občutljiva zaščitena območja. Uporablja se člen 18(1) do (6). Komisija o zaščitene območjih redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

NASLOV II

Posebni ukrepi

Člen 9

Načela in cilji večletnih načrtov

1. Večletni načrti, ki temeljijo na znanstvenih, tehničnih in ekonomskih mnenjih, se sprejmejo prednostno in zajemajo ohranitvene ukrepe za obnovo in ohranitev staležev rib nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos v skladu s členom 2(2).

2. Kadar ciljev v zvezi z največjim trajnostnim donosom iz člena 2(2) ni mogoče določiti zaradi nezadostnih podatkov, se v večletnih načrtih določijo ukrepi, temelječi na previdnostnem pristopu, s katerimi se zagotovi najmanj primerljiva stopnja ohranjenosti zadevnih staležev.

3. Večletni načrti zajemajo:

- (a) posamezne vrste ali
- (b) v primeru mešanega ribolova ali če je dinamika staležev medsebojno povezana, ribištvo, ki izkorišča več staležev na ustreznem geografskem območju, ob upoštevanju znanja o medsebojnih vplivih med staleži rib, ribištvom in morskimi ekosistemi.

4. Ukrepi, ki se vključijo v večletne načrte, in časovni razpored njihovega izvajanja so sorazmerni z zelenimi cilji in predvidenim časovnim okvirom. Preden se ukrepi vključijo v večletne načrte, se upoštevajo njihove možne gospodarske in socialne posledice.

5. Za reševanje specifičnih problemov mešanega ribolova, kar zadeva doseganje ciljev iz člena 2(2) za kombinacijo staležev iz načrta, lahko v primerih, ko znanstveno mnenje kaže, da ni mogoče povečati selektivnosti, večletni načrti vsebujejo specifične ohranitvene cilje in ukrepe, ki temeljijo na ekosistemskem pristopu. Večletni načrt po potrebi vključuje posebne alternativne ohranitvene ukrepe na podlagi ekosistemskega pristopa, za nekatere staleže, ki jih zajema.

Člen 10

Vsebina večletnih načrtov

1. Brez poseganja v ustrezne pristojnosti iz Pogodbe večletni načrt po potrebi vključuje:

- (a) področje uporabe v smislu staležev, ribištva in območja, za katere se večletni načrt uporablja;
- (b) cilje, ki so skladni s cilji iz člena 2 in z ustreznimi določbami členov 6 in 9;
- (c) merljive cilje, kot so ravni ribolovne umrljivosti in/ali biomasa drstitvenega staleža;
- (d) jasno določene roke za doseg merljivih ciljev;
- (e) referenčne točke ohranjanja, skladne s cilji iz člena 2;
- (f) cilje za ohranitvene in tehnične ukrepe, ki se sprejmejo za doseg ciljev iz člena 15, ter ukrepe, s katerimi se prepreči ali čim bolj zmanjša neželen ulov;
- (g) zaščitne ukrepe za zagotavljanje uresničevanja merljivih ciljev in po potrebi sanacijske ukrepe, vključno s primeri, pri katerih je trajnost staleža ogrožena zaradi vse slabše razpoložljivosti ali kakovosti podatkov.

2. Večletni načrt lahko vsebuje tudi:

- (a) druge ohranitvene ukrepe, zlasti ukrepe za postopno odpravo zavržkov, ob upoštevanju najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, ali za čim večje zmanjšanje negativnega vpliva ribolova na ekosistem, ki se po potrebi nadalje opredeli v skladu s členom 18;
- (b) merljive kazalnike za redno spremljanje in ocenjevanje napredka pri doseganju ciljev iz večletnega načrta;
- (c) po potrebi posebne cilje za sladkovodni del življenjskega cikla anadromnih in katadromnih vrst.

3. V večletnem načrtu je predvidena njegova revizija po prvotni naknadni oceni, da bi se zlasti upoštevale spremembe znanstvenega mnenja.

Člen 11

Ohranitveni ukrepi, potrebni za izpolnjevanje obveznosti na podlagi okoljske zakonodaje Unije

1. Države članice se pooblasti, da sprejmejo ohranitvene ukrepe, ki ne vplivajo na ribiška plovila drugih držav članic, ki se uporabljajo v vodah pod njihovo suverenostjo ali jurisdikcijo ter so nujni za izpolnjevanje obveznosti na podlagi člena 13(4) Direktive 2008/56/ES, člena 4 Direktive 2009/147/ES ali člena 6 Direktive 92/43/EGS, pod pogojem, da so ti ukrepi skladni s cilji iz člena 2 te uredbe, izpolnjujejo cilje zadevne zakonodaje Unije, ki naj bi jo izvajali, ter so vsaj tako strogi kot ukrepi iz zakonodaje Unije.

2. Kadar država članica (v nadaljnjem besedilu: država članica pobudnica) meni, da je za upoštevanje obveznosti iz odstavka 1 treba sprejeti ukrepe, druge države članice pa imajo neposredni upravljalni interes za ribištvo, na katerega bodo ti ukrepi vplivali, je Komisija pooblaščenca, dana zahtevo sprejme te ukrepe z delegiranimi akti v skladu s členom 46. V ta namen se smiselno uporablja člen 18(1) do (4) in (6).

3. Država članica pobudnica Komisiji in drugim državam članicam z neposrednim upravljalnim interesom predloži ustrezne informacije o potrebnih ukrepih, vključno z njihovo utemeljitvijo, podprto z znanstvenimi dokazi ter podrobnostmi o praktičnem izvajanju in izvrševanju ukrepov. Država članica pobudnica in druge države članice z neposrednim upravljalnim interesom lahko v šestih mesecih po predložitvi zadostnih informacij predložijo skupno priporočilo, kakor je opredeljeno v členu 18(1). V treh mesecih od prejema popolne zahteve Komisija sprejme ukrepe in pri tem upošteva vsako razpoložljivo znanstveno mnenje.

Če se vse države članice ne strinjajo s skupnim priporočilom, ki se ga Komisiji predloži v skladu s prvim pododstavkom in v roku, ki je v njem določen, ali če se smatra, da skupno priporočilo ni skladno z zahtevami iz odstavka 1, lahko Komisija predloži predlog v skladu s Pogodbo.

4. Z odstopanjem od odstavka 3, sprejme Komisija v nujnih primerih ukrepe, v primeru da ni skupnega priporočila iz odstavka 3. Ukrepi, ki se sprejmejo v nujnih primerih, so omejeni na tiste ukrepe, brez katerih bi bilo ogroženo doseganje ciljev, povezanih z vzpostavitev ohranitvenih ukrepov v skladu z direktivami iz odstavka 1 in namere držav članic.

5. Ukrepi iz odstavka 4 se uporabljajo največ 12 mesecev, kar se lahko podaljša še za največ 12 mesecev, kadar so izpolnjeni pogoji iz navedenega odstavka

6. Komisija spodbuja sodelovanje med zadevno državo članico in drugimi državami članicami z neposrednim upravljalnim interesom za zadevno ribištvo med izvajanjem in izvrševanjem ukrepov, sprejetih na podlagi odstavkov 2, 3 in 4.

Člen 12

Ukrepi Komisije v primeru resne grožnje morskim biološkim virom

1. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z resno grožnjo za ohranitev morskih bioloških virov ali morski ekosistem, podprto s trdnimi dokazi, Komisija na utemeljeno zahtevo države članice ali na lastno pobudo z namenom zmanjšanja te grožnje, sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, in ki se uporabljajo največ šest mesecev, v skladu s postopkom iz člena 47(3).

2. Država članica zahtevo iz odstavka 1 istočasno predloži Komisiji, drugim državam članicam in zadevnim svetovalnim svetom. Druge države članice in svetovalni sveti lahko svoje pisne pripombe predložijo v sedmih delovnih dneh od prejema uradnega obvestila. Komisija sprejme odločitev v 15 delovnih dneh od prejema zahteve iz odstavka 1.

3. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, lahko Komisija pred potekom začetnega obdobja izvajanja izvedbenega akta iz odstavka 1, ki se začne uporabljati takoj in vsebuje nujni ukrep, sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj in podaljša uporabo takega nujnega ukrepa za največ šest mesecev s takojšnjim učinkom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 47(3).

Člen 13

Nujni ukrepi države članice

1. Država članica lahko na podlagi dokaza, da sta ohranitev morskih bioloških virov ali morski ekosistem resno ogrožena zaradi ribolovnih dejavnosti v vodah, ki spadajo pod njeno suverenost ali v njeno jurisdikcijo, in je treba takoj ukrepati, sprejme nujne ukrepe za zmanjšanje te grožnje. Taki ukrepi so skladni s cilji iz člena 2 in enako strogi kot tisti, ki so določeni v pravu Unije. Taki ukrepi se uporabljajo največ tri mesece.

2. Kadar je verjetno, da bodo nujni ukrepi, ki bi jih sprejela država članica, vplivali na ribiška plovila drugih držav članic, se ti ukrepi sprejmejo le, ko je bilo o osnutku ukrepov, ki se predložijo skupaj z obrazložitvenim memorandumom, opravljeno posvetovanje s Komisijo, zadevnimi državami članicami in zadevnimi svetovalnimi sveti. Država članica, ki je začela posvetovanje, lahko določi razumen rok za posvetovanje, ki ne sme biti krajši od enega meseca.

3. Kadar Komisija meni, da ukrep, sprejet na podlagi tega člena, ne izpolnjuje pogojev iz odstavka 1, lahko od zadevne države članice zahteva spremembo ali razveljavitev ustreznega ukrepa, če to zahtevo ustrezno utemelji.

Člen 14

Preprečevanje in zmanjševanje neželenega ulova

1. Za lažjo uvedbo obveznosti iztovarjanja celotnega ulova v zadevnem ribištvu v skladu s členom 15 (v nadaljnjem besedilu: obveznost raztovarjanja) lahko države članice izvedejo pilotne projekte na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja in ob upoštevanju mnenj pristojnih svetovalnih svetov, da se v celoti raziščejo vse izvedljive metode za preprečevanje, zmanjševanje in odpravljanje neželenega ulova v ribištvu.

2. Države članice lahko pripravijo "atlas zavržkov", v katerem so prikazane ravni zavržkov v vsakem ribištvu, za katero velja člen 15(1).

Člen 15

Obveznost iztovarjanja

1. Celoten ulov vrst, za katere veljajo omejitve ulova, oziroma v Sredozemskem morju tudi ulov vrst, za katere velja najmanjša velikost, kot je opredeljeno v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 1967/2006, ulovljen med ribolovnimi dejavnostmi v vodah Unije ali z ribiškimi plovili Unije zunaj voda Unije, v vodah, ki niso pod suverenostjo ali jurisdikcijo tretjih držav, v ribištvu in na geografskih območjih, navedenih spodaj, se izvleče na krov in obdrži na krovu ribiških plovil ter evidentira in iztovi in se po potrebi odšteje od kvot, razen če se uporabi kot živa vaba, v skladu z naslednjim časovnim okvirom:

(a) najpozneje od 1. januarja 2015:

— ribolov malih pelagičnih vrst (tj. ribolov skuše, sleda, šura, sinjega mola, merjaševke, sardona, srebrenke, sardele, papaline; ribolov velikih pelagičnih vrst, tj. ribolov navadnega tuna, mečarice, belega tuna, veleokga tuna, sinje in bele jadrovnice),

- ribolov za industrijske namene, (med drugim ribolov kapelana, peščenke in norveškega moliča),
 - ribolov lososa v Baltskem morju;
- (b) najpozneje od 1. januarja 2015 za vrste, ki opredeljujejo ribištvo, in najpozneje 1. januarja 2017 za vse druge vrste v ribištvi v vodah Unije v Baltskem morju za vrste, za katere veljajo omejitve ulova, ki niso zajete v točki (a);
- (c) najpozneje od 1. januarja 2016 za vrste, ki opredeljujejo ribištvo, in najpozneje 1. januarja 2019 za vse druge vrste v:
- (i) Severnem morju
 - ribolov trske, vahnje, mola in saja,
 - ribolov škampa,
 - ribolov morskega lista in morske plošče,
 - ribolov osliča,
 - ribolov severne kozice;
 - (ii) severozahodnih vodah
 - ribolov trske, vahnje, mola in saja,
 - ribolov škampa,
 - ribolov morskega lista in morske plošče,
 - ribolov osliča;
 - (iii) jugozahodnih vodah
 - ribolov škampa,
 - ribolov morskega lista in morske plošče,
 - ribolov osliča;
 - (iv) drugih ribištvih za vrste, za katere veljajo omejitve ulova;
- (d) najpozneje od 1. januarja 2017 za vrste, ki opredeljujejo ribištvo, in najpozneje 1. januarja 2019 za vse druge vrste v ribištvi, ki niso zajete v točki (a), v Sredozemskem morju, Črnem morju ter v vseh drugih vodah Unije in vodah zunaj voda Unije, ki niso pod suverenostjo ali jurisdikcijo tretjih držav.
2. Odstavek 1 ne posega v mednarodne obveznosti Unije. Na Komisijo je preneseno pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46, s katerimi prenese takšne mednarodne obveznosti v pravo Unije, kar zlasti vključuje odstopanje od obveznosti iztovarjanja iz tega člena.
3. Kadar se vse države članice, ki imajo neposredni upravljalni interes za posamezni ribolov, strinjajo, da bi bilo treba obveznost iztovarjanja uporabljati za vrste, ki niso vrste, navedene v odstavku 1, lahko predložijo skupno priporočilo z namenom, da se uporaba obveznosti iztovarjanja razširi na takšne druge vrste. V ta namen se smiselno uporablja člen 18(1) do(6). Kadar se predloži takšno skupno priporočilo, se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejema delegirane akte v skladu s členom 46 v zvezi s takimi ukrepi.
4. Obveznost iztovarjanja iz odstavka 1 se ne uporablja za:
- (a) vrste, katerih ulov je prepovedan in ki so kot take opredeljene v pravnem aktu Unije, sprejetem na področju skupne ribiške politike;
 - (b) vrste, za katere znanstveni dokazi, v katerih so upoštevane lastnosti orodja, ribolovnih praks in ekosistemov, kažejo visoko stopnjo preživetja;
 - (c) ulovi, za katere veljajo izjeme de minimis.
5. Podrobnosti izvajanja obveznosti iztovarjanja iz odstavka 1, se navedejo v večletnih načrtih iz členov 9 in 10 ter se po potrebi nadalje določijo v skladu s členom 18 in vključujejo:
- (a) posebne določbe o ribolovu ali vrstah, za katere velja obveznost iztovarjanja iz odstavka 1;
 - (b) opredelitev izjem od obveznosti iztovarjanja za vrste iz točke (b) odstavka 4;
 - (c) določbe za izjeme de minimis v višini do 5 % celotnega letnega ulova vseh vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja iz odstavka 1. Izjema de minimis se uporablja v naslednjih primerih:
 - (i) kadar je iz znanstvenih dokazov razvidno, da je zelo težko doseči povečanje selektivnosti, ali
 - (ii) v izogib nesorazmernim stroškom ravnanja z neželenim ulovom, za tisto ribolovno orodje, pri katerem neželen ulov posameznega orodja ne presega določenega, v večletnem načrtu opredeljenega odstotka celotnega letnega ulova s tem orodjem.

Ulovi iz te določbe iz te točke se ne odštejejo od zadevnih kvot, vendar pa so vsi ti ulovi v celoti evidentirani.

V prehodnem obdobju štirih let se odstotek celotnega letnega ulova iz te točke poveča:

- (i) za dve odstotni točki v prvih dveh letih uporabe obveznosti iztovarjanja ter
 - (ii) za eno odstotno točko v naslednjih dveh letih;
- (d) določbe o dokumentiranju ulova;
- (e) po potrebi, določitev najmanjših referenčnih velikosti ohranjanja v skladu s členom 10.

6. Kadar večletni načrt ali načrt upravljanja v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 1967/2006 za zadevni ribolov ni sprejet, se v skladu s členom 18 na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 46 te uredbe, ki določajo začasni, posebni načrt iztovarjanja, ki traja največ tri leta in ki vsebuje podrobnosti iz točk (a) do (e) odstavka 5 tega člena. Države članice lahko v skladu s členom 18 te uredbe sodelujejo pri oblikovanju takih načrtov, da Komisija sprejme takšne akte ali predloži predlog v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

7. Kadar niti v okviru večletnega načrta v skladu z odstavkom 5 niti posebnega načrta iztovarjanja v skladu z odstavkom 6 ni bil sprejet noben ukrep za določitev izjeme de minimis, Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 46 in določajo izjemo de minimis iz točke (c) odstavka 4, ki na podlagi pogojev iz točke (c)(i) ali (ii) odstavka 5 znaša največ 5 % celotnega letnega ulova vseh vrst, za katere se uporablja obveznost iztovarjanja iz odstavka 1. Ta izjema de minimis se sprejme tako, da se uporablja od datuma začetka uporabe zadevne obveznosti iztovarjanja.

8. Z odstopanjem od obveznosti odšteta ulova od zadevnih kvot v skladu z odstavkom 1, se ulov vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja in katerih ulov presega kvote zadevnih staležev, ali ulov vrst, za katere država članica nima kvot, lahko odšteje od kvote ciljnih vrst, če ne presega 9 % kvote ciljnih vrst. Ta določba se uporablja le v primerih, ko je stalež neciljnih vrst znotraj varnih bioloških meja.

9. Države članice lahko za staleže, za katere velja obveznost iztovarjanja, uporabijo vsakoletno prilagodljivost v višini do 10 % svojega dovoljenega iztovarjanja. Zato lahko država članica dovoli iztovarjanje dodatnih količin staleža, za katerega

velja obveznost iztovarjanja, če te količine ne presegajo 10 % kvote, dodeljene tej državi članici. Uporablja se člen 105 Uredbe (ES) št. 1224/2009.

10. Z namenom zaščite nedoraslih morskih organizmov se lahko določijo najmanjše referenčne velikosti ohranjanja.

11. Za vrste, za katere velja obveznost iztovarjanja iz odstavka 1, se uporaba ulova vrst, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, omeji na namene, ki niso za neposredno prehrano ljudi, vključno z ribjo moko, ribjim oljem, hrano za hišne živali, živilskimi dodatki, farmacevtskimi in kozmetičnimi izdelki.

12. Pri vrstah, za katere ne velja obveznost iztovarjanja iz odstavka 1, se ulov vrst, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, ne obdrži na krovu, pač pa se ga nemudoma vrne v morje.

13. Za namene spremljanje izpolnjevanja obveznosti iztovarjanja, države članice zagotovijo podrobno in točno dokumentiranje vseh ribolovnih potovanj ter zadostne zmogljivosti in sredstva, kot so opazovalci, videonadzor in druga sredstva. Pri tem države članice upoštevajo načeli učinkovitosti in sorazmernosti.

Člen 16

Ribolovne možnosti

1. Ribolovne možnosti, dodeljene državam članicam, zagotavljajo relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsako državo članico za vsak stalež rib ali ribištvo. Pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti se upoštevajo interesi vsake države članice.

2. Ob uvedbi obveznosti iztovarjanja za ribji stalež se ribolovne možnosti določijo tako, da se upošteva razlika med določanjem ribolovnih možnosti, ki odražajo iztovarjanje, in določanjem ribolovnih možnosti, ki odražajo ulove, na podlagi dejstva, da v prvem letu in pozneje zavržki tega staleža ne bodo več dovoljeni.

3. Kadar novi znanstveni dokazi kažejo, da se ribolovne možnosti, določene za posamezni stalež, znatno razlikujejo od dejanskega stanja tega staleža, lahko države članice z neposrednim interesom za upravljanje Komisiji predložijo utemeljeno zahtevo, da pripravi predlog za zmanjšanje te razlike, hkrati pa upošteva cilje iz člena 2(2).

4. Ribolovne možnosti se dodelijo v skladu s cilji iz člena 2(2) in so skladne z merljivimi cilji, časovnimi okviri in omejitvami, določenimi v skladu s členom 9(2) ter točkama (b) in (c) člena 10(1).

5. Ukrepi za določitev in dodelitev ribolovnih možnosti, ki so na razpolago tretjim državam v vodah Unije, se določijo v skladu s Pogodbo.

6. Vsaka država članica določi, kako se ribolovne možnosti, ki so ji dodeljene in za katere sistem prenosljivih ribolovnih koncesij ne velja, lahko dodelijo plovilom, ki plujejo pod njeno zastavo, na primer z določitvijo posameznih ribolovnih možnosti. O metodi dodelitve obvesti Komisijo.

7. Države članice pri dodelitvi ribolovnih možnosti, ki se nanašajo na mešani ribolov, upoštevajo sestavo verjetnega ulova plovil, ki izvajajo tak ribolov.

8. Države članice lahko, potem ko o tem uradno obvestijo Komisijo, izmenjajo vse ali del ribolovnih možnosti, ki so jim bile dodeljene.

Člen 17

Merila za dodeljevanje ribolovnih možnosti držav članic

Države članice pri dodeljevanju razpoložljivih ribolovnih možnosti, kot je navedeno v členu 16, uporabljajo pregledna in objektivna merila, tudi okoljska, socialna in ekonomska. Merila, ki se uporabijo, lahko med drugim vključujejo vpliv ribolova na okolje, upoštevanje predpisov v preteklosti, prispevek k lokalnemu gospodarstvu in ravni ulova v preteklosti. Države članice si v okviru ribolovnih možnosti, ki so jim dodeljene, prizadevajo za zagotavljanje spodbud za ribiška plovila, ki uporabljajo selektivno ribolovno orodje ali ribolovne tehnike z manjšim vplivom na okolje, ki porabijo manj energije in povzročajo manjšo škodo za habitate.

NASLOV III

Regionalizacija

Člen 18

Regionalno sodelovanje pri ohranitvenih ukrepih

1. Kadar je bilo na Komisijo preneseno pooblastilo, vključno z večletnim načrtom, vzpostavljenim v skladu s členi 9 in 10 ter primeri iz členov 11 in 15(6), da sprejme delegirane ali izvedbene akte v zvezi z ohranitvenim ukrepom Unije, ki se uporablja za ustrezno geografsko območje, se lahko države članice, ki imajo neposreden upravljalni interes, na katerega ti ukrepi vplivajo, v roku, določenem v ustreznem ohranitvenem ukrepu in/ali večletnem načrtu, dogovorijo o predložitvi skupnih priporočil za uresničitev ciljev ustreznih ohranitvenih ukrepov Unije, večletnih načrtov ali posebnih načrtov iztovarjanja, ali kombinacijo le-teh. Komisija pred potekom roka za predložitev skupnih priporočil s strani držav članic ne sprejme nikakršnih delegiranih ali izvedbenih aktov.

2. Za namen odstavka 1 države članice ki imajo neposreden upravljalni interes, na katerega vplivajo ukrepi iz odstavka 1,

med seboj sodelujejo pri pripravi skupnih priporočil. Posvetujejo se tudi z ustreznimi svetovalnimi sveti. Komisija omogoča lažje sodelovanje med državami članicami, po potrebi z zagotavljanjem, da se od ustreznih znanstvenih teles pridobijo znanstveni prispevki.

3. Kadar je skupno priporočilo predloženo v skladu z odstavkom 1, se na Komisijo prenese pooblastilo, da lahko sprejema te ukrepe z delegiranimi ali izvedbenimi akti, pod pogojem, da je tako priporočilo združljivo z ustreznimi ohranitvenimi ukrepi in/ali večletnim načrtom.

4. Kadar se ohranitveni ukrep uporablja za določen stalež rib, ki si ga države članice delijo s tretjimi državami in ga upravljajo večstranske ribiške organizacije ali se upravlja na podlagi dvostranskih in večstranskih sporazumov, si Unija prizadeva, da se z ustreznimi partnerji dogovori o potrebnih ukrepih, da se dosežejo cilji iz člena 2.

5. Države članice zagotovijo, da skupna priporočila o ohranitvenih ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu z odstavkom 1, temeljijo na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju in da izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) so skladna s cilji iz člena 2;

(b) so skladna s področjem uporabe in cilji zadevnega ohranitvenega ukrepa;

(c) so skladna s področjem uporabe ter učinkovito izpolnjujejo cilje in merljive cilje, določene v zadevnem večletnem načrtu,

(d) so vsaj tako stroga kot ukrepi iz prava Unije.

6. Kadar se vsem državam članicam ne uspe dogovoriti o skupnih priporočilih, ki jih je v skladu z odstavkom 1 treba poslati Komisiji v določenem roku, ali če se šteje, da skupna priporočila o ohranitvenih ukrepih niso skladna s cilji in merljivimi cilji zadevnih ohranitvenih ukrepov, lahko Komisija predloži predlog za ustrezne sklepe v skladu s Pogodbo.

7. Poleg primerov iz odstavka 1 lahko države članice, ki imajo neposreden upravljalni interes za ribištvo na geografsko opredeljenem območju, pripravijo tudi skupna priporočila Komisiji v zvezi z ukrepi, ki bi jih ta morala predlagati ali sprejeti.

8. Države članice se lahko pooblasti, da kot dopolnilne ali alternativne metode regionalnega sodelovanja v okviru ohranitvenega ukrepa Unije, ki se uporablja za zadevno geografsko območje, tudi v okviru večletnega načrta, vzpostavljenega v skladu s členoma 9 in 10, pooblašče, da v določenem roku sprejmejo ukrepe, v katerih podrobneje določijo ta ohranitveni ukrep. Zadevne države članice pri sprejemanju takšnih ukrepov tesno sodelujejo. Odstavki 2, 4 in 5 tega člena se uporabljajo smiselno. Komisija sodeluje v postopku, ki vodi do takega sprejetja, in njene opombe se upoštevajo. Države članice zadevne nacionalne ukrepe sprejmejo le, če so vse zadevne države članice soglašale z vsebino ukrepov. Kadar Komisija meni, da ukrep države članice ni skladen s pogoji, določenimi v zadevnem ohranitvenem ukrepu, lahko od zadevne države članice oziroma zadevnih držav članic zahteva spremembo ali razveljavitev tega ukrepa in to zahtevo ustrezno utemelji.

NASLOV IV

Nacionalni ukrepi

Člen 19

Ukrepi držav članic, ki se uporabljajo za ribiška plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo, ali za osebe s stalnim prebivališčem ali sedežem na njihovem ozemlju

1. Država članica lahko sprejme ukrepe za ohranitev staležev rib v vodah Unije, pod pogojem da ti ukrepi izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) se uporabljajo le za ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo te države članice, ali v primeru ribolovnih dejavnosti, ki jih ne izvaja ribiško plovilo, za osebe s stalnim prebivališčem ali sedežem na delu ozemlju, za katerega se uporablja Pogodba;

(b) so skladni s cilji iz člena 2;

(c) so vsaj tako strogi kot ukrepi iz prava Unije.

2. Država članica zaradi nadzora obvesti druge zadevne države članice o določbah, sprejetih v skladu z odstavkom 1.

3. Države članice poskrbijo, da so ustrezne informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s tem členom, javno dostopne.

Člen 20

Ukrepi držav članic znotraj cone 12 navtičnih milj

1. Država članica lahko sprejme nediskriminatorne ukrepe za ohranjanje in upravljanje staležev rib ter vzdrževanje ali izboljšanje stanja ohranjenosti morskih ekosistemov znotraj 12 navtičnih milj od njenih temeljnih črt, če Unija ne sprejme ohranitvenih ukrepov in ukrepov upravljanja posebej za to območje ali ukrepov, ki bi bili posebej namenjeni reševanju težave, ki jo je

opredelila zadevna država članica. Ukrepi države članice so skladni s cilji iz člena 2 ter so vsaj tako strogi kot ukrepi iz prava Unije.

2. Kadar je verjetno, da bodo ohranitveni ukrepi in ukrepi upravljanja, ki jih sprejme država članica, vplivali na ribiška plovila drugih držav članic, se ti ukrepi sprejmejo šele, ko je bilo s Komisijo, zadevnimi državami članicami in zadevnimi svetovalnimi sveti opravljeno posvetovanje o osnutku ukrepov, ki se mu priloži obrazložitveni memorandum, ki med drugim izkazuje, da ti ukrepi niso diskriminatorni. Za namene takšnega posvetovanja lahko država članica, ki je začela posvetovanje, določi razumen rok, ki pa ni krajši od dveh mesecev.

3. Države članice poskrbijo, da so ustrezne informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s tem členom, javno dostopne.

4. Kadar Komisija meni, da ukrep, sprejet po tem členu, ne izpolnjuje pogojev iz odstavka 1, lahko od zadevne države članice zahteva spremembo ali razveljavitev ustreznega ukrepa, če to zahtevo ustrezno utemelji.

DEL IV

UPRAVLJANJE RIBOLOVNE ZMOGLJIVOSTI

Člen 21

Vzpostavitev sistemov prenosljivih ribolovnih koncesij

Države članice lahko vzpostavijo sistem prenosljivih ribolovnih koncesij. Države članice, ki imajo tak sistem, vzpostavijo in vodijo register prenosljivih ribolovnih koncesij.

Člen 22

Prilagoditev in upravljanje ribolovne zmogljivosti

1. Države članice sprejmejo ukrepe za prilagoditev ribolovne zmogljivosti svoje flote svojim ribolovnim možnostim, in sicer postopno, ob upoštevanju trendov in na podlagi najboljšega znanstvenega mnenja, da bi dosegle trdno in trajno ravnovesje med njimi.

2. Za doseg cilja iz odstavka 1 države članice Komisiji do 31. maja vsako leto pošljejo poročilo o ravnovesju med ribolovno zmogljivostjo svojih flot in svojimi ribolovnimi možnostmi. Za lažje doseganje skupnega pristopa v vsej Uniji se to poročilo pripravi v skladu s skupnimi smernicami, ki jih lahko pripravi Komisija ter v katerih so navedeni ustrezni tehnični, socialni in ekonomski parametri.

Poročilo vsebuje oceno letne zmogljivosti nacionalne flote in vseh segmentov flote vsake države članice. Namen poročila je ugotoviti, ali v katerem od segmentov flote prihaja do strukturne presežne zmogljivosti, ter oceniti dolgoročno donosnost posameznih segmentov. Poročila se objavijo.

3. Kar zadeva oceno iz drugega pododstavka odstavka 2, se države članice pri analizi opirajo na ravnesje med ribolovno zmogljivostjo svojih flot in svojimi ribolovnimi možnostmi. Za flote, ki delujejo v najbolj oddaljenih regijah, ter za plovila, ki delujejo izključno zunaj voda Unije, se pripravijo ločene ocene.

4. Če ocena jasno pokaže, da ribolovna zmogljivost ni učinkovito uravnotežena z ribolovnimi možnostmi, država članica pripravi in v poročilo vključi akcijski načrt za tiste segmente flote, pri katerih je ugotovljena strukturna presežna zmogljivost. Akcijski načrt določa cilje prilagajanja in načine, kako doseči ravnesje, pa tudi jasen časovni okvir za njegovo izvedbo.

Komisija vsako leto pripravi poročilo za Evropski parlament in Svet, v katerem opiše ravnesje med ribolovno zmogljivostjo flot držav članic in njihovimi ribolovnimi možnostmi, v skladu s smernicami iz prvega pododstavka odstavka 2. Poročilo vključuje akcijske načrte iz prvega pododstavka tega odstavka. Prvo poročilo se predloži do 31. marca 2015.

Če država članica ne pripravi poročila iz odstavka 2 in/ali ne izvede akcijskega načrta iz prvega pododstavka tega odstavka, se lahko ustrezna finančna pomoč Unije, namenjena zadevni državi članici za naložbe v floto v zadevnem segmentu ali segmentih flote v skladu z bodočim pravnim aktom Unije, ki bo vzpostavil pogoje za pomorsko in ribiško politiko za obdobje 2014 - 2020, sorazmerno prekine ali začasno ustavi.

5. Dovoljen ni noben izstop iz flote, ki se krije z državno pomočjo, razen v primeru predhodnega umika dovoljenja za gospodarski ribolov in dovoljenj za ribolov.

6. Ribolovna zmogljivost, ki ustreza ribiškim plovilom, umaknjenim z državno pomočjo, se ne nadomesti.

7. Države članice zagotovijo, da ribolovna zmogljivost njihove flote od 1. januarja 2014 nikoli ne preseže zgornjih mej ribolovne zmogljivosti, določenih v Prilogi II.

Člen 23

Sistem vstopa/izstopa

1. Države članice upravljajo vstop v svoje flote in izstop iz njih tako, da vstop nove zmogljivosti v floto brez državne pomoči nadomesti predhodni umik zmogljivosti brez državne pomoči najmanj istega obsega.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo izvedbena pravila za izvajanje tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

3. Komisija najkasneje 30. decembra 2018 oceni sistem vstopa/izstopa na podlagi spreminjajočega se razmerja med zmogljivostjo flote in pričakovanimi ribolovnimi možnostmi ter po potrebi predlaga spremembe tega sistema.

Člen 24

Registri ribiških flot

1. Države članice beležijo informacije o lastništvu, značilnostih plovil in orodja ter dejavnosti ribiških plovil Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo, ki so nujne za upravljanje ukrepov iz te uredbe.

2. Države članice Komisiji predložijo informacije iz odstavka 1.

3. Komisija vodi register ribiške flote Unije, ki vsebuje informacije, prejete v skladu z odstavkom 2. Omogoča dostop javnosti do registra ribiške flote Unije, pri čemer zagotovi ustrezno varstvo osebnih podatkov.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi tehnične operativne zahteve za zapisovanje, obliko in načine pošiljanja informacij iz odstavkov 1, 2 in 3. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 47(2).

DEL V

ZNANSTVENA PODLAGA ZA UPRAVLJANJE RIBIŠTVA

Člen 25

Zahteve glede podatkov za upravljanje ribištva

1. Države članice v skladu s pravili, sprejetimi na področju zbiranja podatkov, zbirajo biološke, okoljske, tehnične in socialno-ekonomske podatke, ki so potrebni za upravljanje ribištva, jih upravljajo in jih dajo na voljo končnim uporabnikom, vključno z organi, ki jih imenuje Komisija. Pridobivanje in upravljanje takšnih podatkov je upravičeno do financiranja iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo v skladu s bodočim pravnim aktom Unije, ki bo vzpostavil pogoje za pomorsko in ribiško politiko za obdobje 2014 - 2020. Ti podatki omogočajo zlasti oceno:

(a) stanja izkoriščenih morskih bioloških virov;

(b) ravni ribolova in vpliva, ki ga imajo ribolovne dejavnosti na morske biološke vire in morske ekosisteme, ter

(c) socio-ekonomske uspešnosti sektorjev ribištva, ribogojstva in predelave v vodah Unije in zunaj njenih voda.

2. Zbiranje, upravljanje in uporaba podatkov temeljijo na naslednjih načelih:

(a) natančnost in zanesljivost ter pravočasno zbiranje;

(b) uporaba mehanizmov usklajevanja, da se prepreči podvajanje zbiranja podatkov za različne namene;

(c) varno shranjevanje in zaščita zbranih podatkov v računalniško podprtih zbirkah podatkov ter po potrebi javni dostop do teh podatkov, tudi v agregatni obliki, ob zagotavljanju zaupnosti;

(d) dostop Komisije ali organov, ki jih imenuje, do nacionalnih zbirk podatkov in sistemov, ki se uporabljajo za obdelavo zbranih podatkov za namene preverjanja obstoja in kakovosti podatkov;

(e) pravočasno dajanje ustreznih podatkov in pripadajočih metodologij, na podlagi katerih se pridobivajo, na voljo organom, ki imajo z raziskovalnega ali upravljalnega vidika interes za znanstveno analizo podatkov v ribiškem sektorju, in vsem drugim zainteresiranim stranem, razen v okoliščinah, ko se v skladu z veljavnim pravom Unije zahtevata varstvo in zaupnost.

3. Države članice Komisiji vsako leto predložijo poročilo o izvajanju nacionalnih programov zbiranja podatkov in ga objavijo.

Komisija oceni letno poročilo o zbiranju podatkov po tem, ko se posvetuje z znanstvenim svetovalnim organom ter po potrebi z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, v katerih je Unija pogodbenica ali opazovalka, ter ustreznimi mednarodnimi znanstvenimi ustanovami.

4. Države članice zagotovijo nacionalno usklajevanje zbiranja in upravljanja znanstvenih podatkov za upravljanje ribištva, vključno s socio-ekonomskimi podatki. V ta namen države članice na nacionalni ravni imenujejo odgovorno osebo in organizirajo letne usklajevalne sestanke. Komisija je obveščena o nacionalnih usklajevanih dejavnostih in objavljena na usklajevalne sestanke.

5. Države članice v tesnem sodelovanju s Komisijo uskladijo svoje dejavnosti zbiranja podatkov z drugimi državami članicami v isti regiji in si prizadevajo za uskladitev svojih ukrepov s tretjimi državami, ki imajo suverenost ali jurisdikcijo nad vodami v isti regiji.

6. Podatki se zbirajo, upravljajo in uporabljajo na stroškovno učinkovit način.

7. Če država članica podatkov pravočasno ne zbere in/ali zagotovi končnemu uporabniku, se lahko zadevna finančna pomoč Unije, namenjena tej državi članici, v skladu z bodočim pravnim aktom Unije, ki bo vzpostavil pogoje za pomorsko in ribiško politiko za obdobje 2014 - 2020 sorazmerno prekrine ali začasno ustavi.

Člen 26

Posvetovanje z znanstvenimi organi

Komisija se posvetuje z ustreznimi znanstvenimi organi. Po potrebi se posvetuje s STECF, in sicer o zadevah, ki se nanašajo na ohranjanje in upravljanje živih morskih virov, vključno z biološkimi, gospodarskimi, okoljskimi, socialnimi in tehničnimi vprašanji. Pri posvetovanju z znanstvenimi organi se upošteva pravilno upravljanje javnih sredstev s ciljem preprečevanja podvajanja dela takšnih organov.

Člen 27

Raziskave in znanstveno svetovanje

1. Države članice izvajajo raziskovalne in inovacijske programe na področju ribištva in ribogojstva. Svoje programe za raziskave, inovacije in znanstveno svetovanje na področju ribištva usklajujejo z drugimi državami članicami ob tesnem sodelovanju s Komisijo ter v kontekstu okvirov za raziskave in inovacije Unije, po potrebi pa so v to vključeni tudi ustrezni svetovalni sveti. Te dejavnosti so v skladu z ustreznimi pravnimi akti Unije upravičene do financiranja iz proračuna Unije.

2. Države članice ob sodelovanju ustreznih deležnikov, med drugim prek razpoložljivih finančnih sredstev Unije in ob medsebojnem usklajevanju, zagotovijo razpoložljivost ustreznega znanja in veščin ter človeških virov, ki bodo vključeni v postopek znanstvenega svetovanja.

DEL VI

ZUNANJA POLITIKA

Člen 28

Cilji

1. Za zagotovitev trajnostnega izkoriščanja, upravljanja in ohranjanja morskih bioloških virov in morskega okolja Unija vodi zunanje odnose na področju ribištva v skladu z mednarodnimi obveznostmi in cilji politike ter cilji in načeli iz členov 2 in 3.

2. Unija zlasti:

(a) dejavno podpira razvoj znanstvenega znanja in svetovanja ter k njemu prispeva;

(b) izboljšuje skladnost pobud Unije z vidika politike, pri čemer posebno pozornost namenja okolju, trgovini in razvoju, pa tudi doslednost ukrepov, sprejetih v okviru razvojnega sodelovanja ter znanstvenega, tehničnega in gospodarskega sodelovanja;

(c) prispeva k trajnostnim, gospodarsko donosnim ribolovnim dejavnostim in spodbuja zaposlovanje v Uniji;

- (d) zagotavlja, da ribolovne dejavnosti Unije izven njenih voda temeljijo na istih načelih in standardih, kot so tisti v veljavnem pravu Unije na področju skupne ribiške politike, ob hkratnem spodbujanju konkurenčnih pogojev, ki so enaki za vse gospodarske subjekte Unije in za gospodarske subjekte iz tretjih držav;
- (e) v vseh mednarodnih sferah spodbuja in podpira potrebne ukrepe za izkoreninjenje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova;
- (f) spodbuja tudi vzpostavitev in okrepitev odborov o skladnosti regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, redne neodvisne preglede uspešnosti in ustrezne ukrepe za izboljšanje, tudi odvračilne in učinkovite kazni, ki se uporabljajo na pregleden in nediskriminatoren način.

3. Določbe tega dela ne posegajo v posebne določbe mednarodnih sporazumov, sprejete na podlagi člena 218 Pogodbe.

NASLOV I

Mednarodne organizacije za ribištvo

Člen 29

Delovanje Unije v mednarodnih organizacijah za ribištvo

1. Unija dejavno podpira dejavnosti mednarodnih organizacij za ribištvo, vključno z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, in k njim prispeva.
2. Stališča Unije v mednarodnih organizacijah za ribištvo in regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva temeljijo na najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenjih za zagotovitev, da se ribolovni viri upravljajo v skladu s cilji iz člena 2, zlasti z odstavkom 2 in odstavkom 5(c) navedenega člena. Unija prevzame vodilno vlogo pri krepitvi uspešnosti regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, da bi lahko bolje ohranjale in upravljale žive morske vire v okviru svoje pristojnosti.
3. Unija dejavno podpira razvoj ustreznih in preglednih mehanizmov za dodeljevanje ribolovnih možnosti.
4. Unija spodbuja sodelovanje med regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva in usklajenost njihovih regulativnih okvirov ter podpira razvoj znanstvenega znanja in svetovanja za zagotovitev, da njihova priporočila temeljijo na takšnem znanstvenem svetovanju.

Člen 30

Spoštovanje mednarodnih določb

Unija, tudi prek Evropske agencije za nadzor ribištva (v nadaljnjem besedilu: agencija), sodeluje s tretjimi državami in

mednarodnimi organizacijami za ribištvo, vključno z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, z namenom povečanja skladnosti z ukrepi, zlasti tistimi za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu, da se zagotovi dosledno spoštovanje ukrepov, ki jih sprejmejo te mednarodne organizacije.

NASLOV II

Sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu

Člen 31

Načela in cilji sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu

1. S sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu s tretjimi državami se vzpostavi pravni, okoljski, ekonomski in socialni okvir upravljanja za ribolovne dejavnosti, ki jih ribiška plovila Unije izvajajo v vodah tretjih držav.

Takšni okviri lahko vključujejo:

- (a) razvijanje in podpiranje potrebnih znanstvenih in raziskovalnih ustanov;
- (b) zmogljivosti za spremljanje, kontrole in nadzor;
- (c) druge elemente krepitve zmogljivosti, povezane z razvojem trajnostne ribiške politike tretje države.

2. Za namene zagotavljanja trajnostnega izkoriščanja presežkov morskih bioloških virov si Unija prizadeva doseči, da so sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu s tretjimi državami v medsebojno korist Unije in zadevne tretje države ter njenega lokalnega prebivalstva in ribiške industrije, poleg tega pa prispevajo k nadaljevanju dejavnosti flot Unije in zagotavljajo ustrezen delež razpoložljivega presežka, ki je skladen z interesi flot Unije.

3. Unija si z namenom zagotoviti, da plovila Unije, ki lovijo na podlagi sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, po potrebi dejavnosti opravljajo na podlagi podobnih standardov kot so tisti, ki se uporabljajo za ribiška plovila Unije, ki lovijo v vodah Unije, prizadeva, da bi v sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvu vključili ustrezne določbe o obveznostih iztovarjanja rib in ribiških izdelkov.

4. Ribiška plovila Unije lovijo le presežek dovoljenega ulova, kot je opredeljen v členu 62(2) in (3) UNCLOS ter jasno in pregledno določen na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja in ustreznih informacij o celotnem ribolovnem naporu vseh flot za zadevne staleže, izmenjanih med Unijo in zadevno tretjo državo. Kar zadeva čezconske ali izrazito selivske staleže rib, bi bilo treba pri določitvi virov, razpoložljivih za dostop, ustrezno upoštevati znanstvene ocene, opravljene na regionalni ravni, ter ukrepe za ohranjanje in upravljanje, ki so jih sprejele ustrezne regionalne organizacije za upravljanje ribištva.

5. Ribiška plovila Unije ne smejo opravljati dejavnosti v vodah tretje države, s katero je sklenjen sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, razen če imajo dovoljenje za ribolov, ki je bilo izdano v skladu z navedenim sporazumom.

6. Unija zagotovi, da se v sporazume o partnerstvu o trajnostnem ribištvi vključi klavzula o spoštovanju demokratičnih načel in človekovih pravic, ki predstavlja bistveni element teh sporazumov.

Ti sporazumi, kolikor je to mogoče, vključujejo:

(a) klavzulo o prepovedi določanja pogojev za druge flote v teh vodah, ki so ugodnejši od pogojev za gospodarske subjekte Unije, vključno s pogoji ohranjanja, razvoja in upravljanja virov, finančnih ureditev ter pristojbin in pravic, povezanih z izdajanjem dovoljenj za ribolov;

(b) klavzulo o izključnosti v zvezi s pravilom iz odstavka 5.

7. Na ravni Unije si je treba prizadevati za spremljanje dejavnosti ribiških plovil Unije, ki opravljajo svojo dejavnost v vodah, ki niso del Unije, zunaj okvira sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi.

8. Države članice zagotovijo, da so ribiška plovila Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo in opravljajo dejavnosti zunaj voda Unije, sposobna predložiti podrobno in točno dokumentacijo o vseh ribolovnih in predelovalnih dejavnostih.

9. Dovoljenje za ribolov iz odstavka 5 se dodeli plovilu, ki se je odjavilo iz registra ribiške flote Unije in se nato v 24 mesecih vanj ponovno prijavilo, samo če je lastnik tega plovila pristojnim organom države članice zastave predložil vse podatke, ki so potrebni za ugotovitev, da je plovilo v tem obdobju delovalo na način, ki je v celoti v skladu s standardi, ki veljajo za plovilo z zastavo Unije.

Kadar je bila država, ki je dodelila zastavo v obdobju, ko plovilo ni bilo vključeno v register ribiške flote Unije, v skladu s pravom Unije označena za nesodelujočo državo, kar zadeva preprečevanje, odvracanje in odpravljanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, ali za državo, ki dovoljuje netrajnostno izkoriščanje živih morskih virov, se tako dovoljenje za ribolov dodeli le, če je bilo ugotovljeno, da so ribolovne dejavnosti plovila prenehale, lastnik pa je takoj sprejel ukrepe za izpis plovila iz registra te države.

10. Komisija predvidi neodvisne predhodne in naknadne ocene vsakega protokola k sporazumu o partnerstvu o trajnostnem ribištvi ter jih pravočasno predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, preden Svetu pošlje priporočilo o pooblastitvi za začetek pogajanj o naslednjem protokolu. Povzetek takšnih ocen se objavi.

Člen 32

Finančna pomoč

1. Unija na podlagi sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvi tretjim državam zagotovi finančno pomoč, da:

(a) se krije del stroškov dostopa do ribolovnih virov v vodah tretje države; del stroškov dostopa do ribolovnih virov, ki jih krijejo lastniki plovil Unije, se oceni za vsak sporazum o partnerstvu o trajnostnem ribištvi posebej ali protokol k njemu; ta del je pravičen, nediskriminatoren in skladen s koristmi, pridobljenih na podlagi pogojev dostopa;

(b) se vzpostavi okvir upravljanja, ki vključuje razvoj in vzdrževanje potrebnih znanstvenih in raziskovalnih institucij, spodbujanje dejavnosti posvetovanja z zainteresiranimi stranmi ter zmogljivost spremljanja in nadzora ter druge elemente krepitve zmogljivosti, ki se nanašajo na razvoj politike trajnostnega ribištva tretje države. Takšna finančna pomoč je odvisna od doseganja specifičnih rezultatov ter dopolnjuje razvojne projekte in programe, ki se izvajajo v zadevni tretji državi, in je skladna z njimi.

2. V vsakem sporazumu o partnerstvu o trajnostnem ribištvi je finančna pomoč, namenjena podpori sektorju, ločena od plačil za dostop do ribolovnih virov. Unija izplačila finančne pomoči pogojuje z doseganjem konkretnih rezultatov in pozorno spremlja napredek.

NASLOV III

Upravljanje staležev, ki so v skupnem interesu

Člen 33

Načela in cilji upravljanja staležev, ki so v skupnem interesu Unije in tretjih držav, ter sporazumov o izmenjavi in skupnem upravljanju

1. Kadar staleže, ki so v skupnem interesu, izkoriščajo tudi tretje države, Unija sodeluje s temi tretjimi državami, da bi zagotovila, da se zadevni staleži upravljajo trajnostno v skladu s to uredbo, zlasti s ciljem iz člena 2(2). Če se uradni dogovor ne doseže, si Unija na vse mogoče načine prizadeva za doseg skupnih ureditev za ribolov teh staležev, da bi omogočili trajnostno upravljanje, zlasti kar zadeva cilj iz člena 2(2), in s tem spodbujali enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte Unije.

2. Da bi Unija zagotovila trajnostno izkoriščanje staležev, ki si jih deli s tretjimi državami, in stabilnost ribolovnih dejavnosti svojih flot, si – v skladu z UNCLOS – prizadeva skleniti dvostranske ali večstranske sporazume s tretjimi državami, za skupno upravljanje staležev, vključno – po potrebi – z vzpostavitev dostopa do voda in virov ter pogojev za ta dostop, harmonizacijo ohranitvenih ukrepov in izmenjavo ribolovnih možnosti.

DEL VII

RIBOGOJSTVO

Člen 34

Spodbujanje trajnostnega ribogojstva

1. Komisija z namenom spodbujanja trajnosti in prispevanja k prehranski varnosti in preskrbi s hrano ter k rasti in zaposlovanju določi nezavezujoče strateške smernice Unije o skupnih prednostnih nalogah in ciljih za razvoj dejavnosti trajnostnega ribogojstva. Te strateške smernice upoštevajo različne izhodiščne položaje in različne okoliščine v vsej Uniji, so podlaga za večletne nacionalne strateške načrte in njihovi cilji so:

- (a) izboljšanje konkurenčnosti sektorja ribogojstva ter podpora razvoju in inovacijam v sektorju;
- (b) zmanjšanje upravnega bremena ter povečanje učinkovitosti izvajanja zakonodaje Unije, ki se odziva na potrebe zainteresiranih strani;
- (c) spodbujanje gospodarske dejavnosti;
- (d) diverzifikacija in izboljšanje kakovosti življenja na obalnih in celinskih območjih;
- (e) vključitev dejavnosti ribogojstva v pomorsko, obalno in celinsko prostorsko načrtovanje.

2. Države članice do 30. junija 2014 pripravijo večletni nacionalni strateški načrt za razvoj dejavnosti ribogojstva na svojem ozemlju.

3. Večletni nacionalni strateški načrt vključuje cilje države članice ter ukrepe in roke, potrebne za njihovo doseganje.

4. Cilji večletnih nacionalnih strateških načrtov so zlasti naslednji:

- (a) upravna poenostavitev, zlasti kar zadeva ocene, študije učinka in dovoljenja;
- (b) razumna gotovost gospodarskih subjektov na področju ribogojstva v zvezi z dostopom do voda in prostora;

(c) kazalniki okoljske, ekonomske in socialne trajnosti;

(d) ocena drugih možnih čezmejnih učinkov, zlasti na morske biološke vire in morske ekosisteme v sosednjih državah članicah;

(e) ustvarjanje sinergije med nacionalnimi raziskovalnimi programi ter sodelovanje med industrijo in znanstveniki;

(f) spodbujanje konkurenčne prednosti trajnostne in visoko kakovostne hrane;

(g) spodbujanje ribogojnih dejavnosti in raziskav z namenom okrepitve pozitivnih vplivov na okolje in ribolovne vire ter zmanjšanja negativnih vplivov, vključno z zmanjšanjem pritiska na staleže rib, ki se uporabljajo za proizvodnjo krme, in povečanjem učinkovitosti rabe virov.

5. Države članice si izmenjujejo informacije in najboljše prakse prek odprte metode usklajevanja nacionalnih ukrepov iz večletnih nacionalnih strateških načrtov.

6. Komisija spodbuja izmenjavo informacij in najboljših praks med državami članicami ter skrbi za lažje usklajevanje nacionalnih ukrepov, predvidenih v večletnem nacionalnem strateškem načrtu.

DEL VIII

SKUPNA UREDITEV TRGOV

Člen 35

Cilji

1. Vzpostavi se skupna ureditev trgov (v nadaljnjem besedilu: skupna ureditev trgov) za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, da se:

- (a) prispeva k doseganju ciljev iz člena 2 in zlasti k trajnostnem izkoriščanju živih morskih bioloških virov;
- (b) ribškemu sektorju in sektorju ribogojstva omogoči uporaba skupne ribiške politike na ustrezni ravni;
- (c) poveča konkurenčnost ribiškega sektorja in sektorja ribogojstva Unije, zlasti konkurenčnost proizvajalcev;
- (d) izboljšata preglednost in stabilnost trgov, zlasti kar zadeva ekonomsko znanje in poznavanje trgov Unije za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva v celotni dobavni

verigi, zagotovi bolj uravnotežena razporeditev dodane vrednosti po celotni oskrbovalni verigi sektorja, izboljša, obveščenost potrošnikov in poveča ozaveščenost prek obveščanja in označevanja, ki zagotovi razumljive informacije;

- (e) s spodbujanjem trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov prispeva k zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev za vse proizvode, ki se tržijo v Uniji;
- (f) prispeva k zagotavljanju, da imajo potrošniki raznoliko ponudbo ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva;
- (g) potrošnikom zagotovijo preverljive in točne informacije o izvoru proizvoda in načinu njegove proizvodnje, zlasti z označevanjem in etiketiranjem.

2. Skupna ureditev trgov se uporablja za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki se tržijo v Uniji.

3. Skupna ureditev trgov zajema zlasti:

- (a) organizacijo sektorja, vključno z ukrepi za stabilizacijo trga;
- (b) načrte proizvodnje in trženja organizacij proizvajalcev ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva;
- (c) skupne tržne standarde;
- (d) obveščanje potrošnikov.

DEL IX

NADZOR IN IZVRŠEVANJE

Člen 36

Cilji

1. Skladnost s pravili skupne ribiške politike se zagotavlja z učinkovitim sistemom Unije za nadzor ribištva, vključno z bojem proti nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu.

2. Nadzor in izvrševanje skupne ribiške politike temeljita na in vključujeta zlasti:

- (a) globalni, celostni in skupni pristop;
- (b) sodelovanje in usklajevanje med državami članicami, Komisijo in agencijo;
- (c) stroškovno učinkovitost in sorazmernost;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (Glej stran 1 tega Uradnega lista)

(d) uporabo učinkovitih tehnologij nadzora za razpoložljivost in kakovost podatkov o ribolovu;

(e) okvir Unije za nadzor, inšpekcijo in izvrševanje;

(f) strategijo, ki temelji na oceni tveganja in ki je osredotočena na sistematično in avtomatizirano navzkrižno preverjanje vseh ustreznih razpoložljivih podatkov;

(g) razvoj kulture spoštovanja predpisov in sodelovanja med vsemi gospodarskimi subjekti in ribiči.

Unija sprejme ustrezne ukrepe v zvezi s tretjimi državami, ki dopuščajo netrajnosten ribolov.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev nadzora, inšpekcije in izvrševanja dejavnosti, ki se izvajajo v okviru skupne ribiške politike, vključno z določitvijo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij.

Člen 37

Strokovna skupina za skladnost

1. Komisija ustanovi strokovno skupino za skladnost, ki ocenjuje, omogoča in krepi izvajanje obveznosti iz sistema Unije za nadzor ribištva ter skladnost z njimi.

2. Strokovno skupino za skladnost sestavljajo predstavniki Komisije in držav članic. Komisija lahko Evropski parlament na njegovo zahtevo povabi, naj pošlje strokovnjake, ki se bodo udeležili sej strokovne skupine. Agencija lahko sodeluje na sejah strokovne skupine za skladnost kot opazovalka.

3. Naloge strokovne skupine so zlasti:

- (a) redno pregledovanje skladnosti in izvajanja v okviru sistema Unije za nadzor ribištva ter ugotavljanje morebitnih težav v skupnem interesu pri izvajanju pravil skupne ribiške politike;
- (b) svetovanje v zvezi z izvajanjem predpisov skupne ribiške politike, vključno s prednostnim razvrščanjem dodeljevanja finančne pomoči Unije, ter
- (c) izmenjava informacij o nadzornih in inšpekcijskih dejavnostih, vključno z bojem proti nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranim ribolovnim dejavnostim.

4. Strokovna skupina za skladnost redno obvešča Evropski parlament in Svet o vseh svojih dejavnostih iz odstavka 3.

Člen 38

Pilotni projekti o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov

Komisija in države članice lahko izvajajo pilotne projekte o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov.

Člen 39

Prispevek k stroškom nadzora, inšpekcije, izvrševanja in zbiranja podatkov

Države članice lahko od svojih gospodarskih subjektov zahtevajo, da sorazmerno prispevajo k operativnim stroškom izvajanja sistema Unije za nadzor ribištva in zbiranja podatkov.

DEL X

FINANČNI INSTRUMENTI

Člen 40

Cilji

Za prispevek k doseganju ciljev iz člena 2 se lahko odobri finančna pomoč Unije.

Člen 41

Pogoji za finančno pomoč državam članicam

1. Pod pogoji, ki se opredelijo v veljavnih pravnih aktih Unije, je finančna pomoč Unije državam članicam pogojena s spoštovanjem pravil skupne ribiške politike s strani držav članic.

2. Posledica neskladnosti s pravili skupne ribiške politike s strani držav članic je lahko prekinitev ali začasna ustavitev izplačil ali finančni popravek finančne pomoči Unije v okviru skupne ribiške politike. Taki ukrepi so sorazmerni z naravo, resnostjo, trajanjem in ponavljanjem neskladnosti.

Člen 42

Pogoji za finančno pomoč gospodarskim subjektom

1. Pod pogoji, ki se opredelijo v veljavnih pravnih aktih Unije, je finančna pomoč Unije gospodarskim subjektom pogojena s spoštovanjem pravil skupne ribiške politike s strani gospodarskih subjektov.

2. V skladu s posebnimi predpisi, ki se sprejmejo, je posledica hujših kršitev predpisov skupne ribiške politike s strani gospodarskih subjektov začasna ali trajna prepoved dostopa do finančne pomoči Unije in/ali zmanjšanje finančne pomoči. Taki ukrepi, ki jih sprejme država članica, so odvrtačilni, učinkoviti in sorazmerni z naravo, resnostjo, trajanjem in ponavljanjem hujših kršitev.

3. Države članice zagotovijo, da se finančna pomoč Unije odobri le, če zadevnemu gospodarskemu subjektu v obdobju

enega leta pred datumom vložitve zahtevka za finančno pomoč Unije ni bila naložena sankcija za hujšo kršitev.

DEL XI

SVETOVALNI SVETI

Člen 43

Ustanovitev svetovalnih svetov

1. Svetovalni sveti se ustanovijo za vsako geografsko območje ali področja pristojnosti iz Priloge III, da se spodbuja uravnotežena zastopanost vseh zainteresiranih strani v skladu s členom 45(1) in se prispeva k doseganju ciljev iz člena 2.

2. V skladu s Prilogo III se ustanovijo zlasti naslednji novi svetovalni sveti:

(a) svetovalni svet za najbolj oddaljene regije, razdeljen v tri oddelke za vsakega od naslednjih morskih bazenov: zahodni Atlantik, vzhodni Atlantik in Indijski ocean;

(b) svetovalni svet za ribogojstvo;

(c) svetovalni svet za trge;

(d) svetovalni svet za Črno morje.

3. Vsak svetovalni svet sprejme svoj poslovnik.

Člen 44

Naloge svetovalnih svetov

1. Pri uporabi te uredbe se Komisija po potrebi posvetuje s svetovalnimi sveti.

2. Svetovalni sveti lahko:

(a) Komisiji in zadevni državi članici predložijo priporočila in predloge glede zadev v zvezi z upravljanjem ribištva ter socio-ekonomskimi in ohranitvenimi vidiki ribištva in ribogojstva in zlasti lahko predložijo priporočila o možnostih za poenostavitev pravil o upravljanju ribištva;

(b) Komisijo in države članice obvestijo o težavah v zvezi z upravljanjem ter socio-ekonomskimi in ohranitvenimi vidiki ribištva in, kadar je primerno, ribogojstva na svojem geografskem območju ali področju pristojnosti ter predlagajo rešitve za premostitev teh težav;

(c) v tesnem sodelovanju z znanstveniki prispevajo k zbiranju, preskrbi in analizi podatkov, potrebnih za razvoj ohranitvenih ukrepov.

Če je zadevno vprašanje v skupnem interesu za dva ali več svetovalnih svetov, ti usklajujejo svoja stališča z namenom sprejeti skupna priporočila o tem vprašanju.

3. S svetovalnimi sveti se posvetuje glede skupnih priporočil v skladu s členom 18. Komisija in države članice se lahko z njimi posvetujejo tudi v zvezi z drugimi ukrepi. Njihovi nasveti se upoštevajo. Ta posvetovanja ne posegajo v posvetovanje s STECF ali drugimi znanstvenimi telesi. Mnenja svetovalnih svetov se lahko posredujejo vsem zadevnim državam članicam in Komisiji.

4. Komisija in po potrebi zadevna država članica na vsako priporočilo, predlog ali informacijo, ki jo prejme v skladu z odstavkom 1, odgovori v dveh mesecih. Kadar končni ukrepi, ki jih sprejme, odstopajo od mnenj, priporočil in predlogov svetovalnih svetov, prejetih v skladu z odstavkom 1, Komisija ali zadevna država članica podrobno obrazloži to odstopanje.

Člen 45

Sestava, delovanje in financiranje svetovalnih svetov

1. Svetovalne svete sestavljajo:

- (a) organizacije, ki zastopajo gospodarske subjekte v sektorju ribištva in po potrebi ribogojstva, ter predstavniki sektorjev predelave in trženja;
- (b) druge interesne skupine, ki jih zadeva skupna ribiška politika, na primer okoljske organizacije in skupine potrošnikov.

2. Vsak svetovalni svet ima generalno skupščino in izvršni odbor, kar po potrebi vključuje tudi sekretariat in delovne skupine za obravnavanje vprašanj regionalnega sodelovanja v skladu s členom 18 ter sprejema ukrepe, potrebne za delovanje.

3. Svetovalni sveti delujejo in prejemajo finančna sredstva kot je določeno v Prilogi III.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 46 sprejema delegirane akte, ki določajo podrobna pravila o delovanju svetovalnih svetov.

DEL XII

POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 46

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 11(2), člena 15(2), (3), (6) in (7) ter člena 45(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 29. decembra 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos

pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 11(2), člena 15(2), (3), (6) in (7) ter člena 45(4) lahko kadar koli preklic Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v temu sklepu. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Preklic ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 11(2), členom 15(2), (3), (6) in (7) ter členom 45(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 47

Postopek v odboru

1. Komisiji pri izvajanju pravil skupne ribiške politike pomaga Odbor za ribištvo in ribogojstvo. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne izda mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki se sprejme v skladu s členom 23, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in uporabi se tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

DEL XIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 48

Razveljavitve in spremembe

1. Uredba (ES) št. 2371/2002 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

2. Sklep 2004/585/ES se razveljavi z dnem, ko začnejo veljati pravila, sprejeta na podlagi člena 45(4) te uredbe.

3. Člen 5 Uredbe Sveta (ES) št. 1954/2003 ⁽¹⁾ se črta.

4. Uredba Sveta (ES) št. 639/2004 ⁽²⁾ se razveljavi.

5. V člen 105 Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 se vstavi naslednji odstavek:

"3a. Z odstopanjem od odstavkov 2 in 3 se množilni količnik za ulove, za katere velja obveznost iztovarjanja ulova v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ne uporabi, pod pogojem, da obseg prelova glede na dovoljene iztovore ne presega 10 %.

(*) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 23)."

Člen 49

Pregled

Komisija do 31. decembra 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje poročilo o delovanju skupne ribiške politike.

Člen 50

Letno poročilo

Komisija vsako leto poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri uresničevanju največjega trajnostnega donosa in stanju ribjih staležev, in sicer čim prej po sprejetju letne uredbe Sveta o določitvi ribolovnih možnosti, ki so na voljo v vodah Unije in v nekaterih vodah zunaj EU za plovila Unije.

Člen 51

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 11. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1954/2003 z dne 4. novembra 2003 o upravljanju ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2847/93 in razveljavitvi uredb (ES) št. 685/95 in (ES) št. 2027/95 (UL L 289, 7.11.2003, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 639/2004 z dne 30. marca 2004 o upravljanju ribiških flot, registriranih v najbolj oddaljenih regijah Skupnosti (UL L 102, 7.4.2004, str. 9).

PRILOGA I

DOSTOP DO OBALNIH VODA V SMISLU ČLENA 5(2)

1. Obalne vode združenega kraljestva

A. DOSTOP ZA FRANCIJO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Berwick-upon-Tweed vzhodno Coquet Island vzhodno	sled	neomejeno
2. Flamborough Head vzhodno Spurn Head vzhodno	sled	neomejeno
3. Lowestoft vzhodno Lyme Regis južno	vse vrste	neomejeno
4. Lyme Regis južno Eddystone južno	pridnene vrste	neomejeno
5. Eddystone južno Longships jugozahodno	pridnene vrste	neomejeno
	pokrovače	neomejeno
	jastog	neomejeno
	sladkovodni rak	neomejeno
6. Longships jugozahodno Hartland Point severozahodno	pridnene vrste	neomejeno
	sladkovodni rak	neomejeno
	jastog	neomejeno
7. Hartland Point do črte od severa Lundy Islanda	pridnene vrste	neomejeno
8. Od črte naravnost na zahod Lundy Island do Cardigan Harbourja	vse vrste	neomejeno
9. Point Lynas severno Morecambe Light Vessel vzhodno	vse vrste	neomejeno
10. County Down	pridnene vrste	neomejeno
11. New Island severovzhodno Sanda Island jugozahodno	vse vrste	neomejeno
12. Port Stewart severno Barra Head zahodno	vse vrste	neomejeno
13. Zemljepisna širina 57°40' S Butt of Lewis zahodno	vse vrste, razen lupinarjev	neomejeno
14. St. Kilda, Flannan Islands	vse vrste	neomejeno
15. Zahodno od črte, ki povezuje svetilnik Butt of Lewis s točko 59°30' S-5°45' Z	vse vrste	neomejeno

B. DOSTOP ZA IRSKO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Point Lynas severno Mull of Galloway južno	pridnene vrste	neomejeno
	škamp	neomejeno
2. Mull of Oa zahodno Barra Head zahodno	pridnene vrste	neomejeno
	škamp	neomejeno

C. DOSTOP ZA NEMČIJO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)		
1. od svetilnika Sumburgh Head proti jugovzhodu; od svetilnika Skroo proti severovzhodu in od svetilnika Skadan proti jugozahodu	sled	neomejeno
2. Berwick-upon-Tweed vzhodno; od svetilnika Whitby High vzhodno	sled	neomejeno
3. Svetilnik North Foreland vzhodno, od novega svetilnika Dungeness južno	sled	neomejeno
4. Cona okrog St. Kilda	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno
5. Zahodno od svetilnika Butt of Lewis na črto, ki povezuje svetilnik Butt of Lewis in točko 59°30' S-5°45' Z	sled	neomejeno
6. Cona okrog North Rona in Suliskerja (Sulasgeir)	sled	neomejeno

D. DOSTOP ZA NIZOZEMSKO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)		
1. od svetilnika Sumburgh Head naravnost na jugovzhod; od svetilnika Skroo naravnost na severovzhod in od svetilnika Skadan naravnost na jugozahod	sled	neomejeno
2. Berwick upon Tweed vzhodno, Flamborough Head vzhodno	sled	neomejeno
3. North Foreland vzhodno, novi svetilnik Dungeness južno	sled	neomejeno

E. DOSTOP ZA BELGIJO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Berwick upon Tweed vzhodno Coquet Island vzhodno	sled	neomejeno
2. Cromer severno North Foreland vzhodno	pridnene vrste	neomejeno

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
3. North Foreland vzhodno novi svetilnik Dungeness južno	pridnene vrste	neomejeno
	sled	neomejeno
4. novi svetilnik Dungeness južno, Selsey Bill južno	pridnene vrste	neomejeno
5. Straight Point jugovzhodno, South Bishop severozahodno	pridnene vrste	neomejeno

2. Obalne vode irske

A. DOSTOP ZA FRANCIJO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Irska obala (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Erris Head severozahodno Sybil Point zahodno	pridnene vrste	neomejeno
	škamp	neomejeno
2. Mizen Head južno Stags južno	pridnene vrste	neomejeno
	škamp	neomejeno
	skuša	neomejeno
3. Stags južno Cork južno	pridnene vrste	neomejeno
	škamp	neomejeno
	skuša	neomejeno
	sled	neomejeno
4. Cork južno, Carnsore Point južno	vse vrste	neomejeno
5. Carnsore Point južno, Haulbowline jugovzhodno	vse vrste, razen lupinarjev	neomejeno

B. DOSTOP ZA ZDRUŽENO KRALJESTVO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Irska obala (6 do 12 milj)		
1. Mine Head južno Hook Point	pridnene vrste	neomejeno
	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno
2. Hook Point Carlingford Lough	pridnene vrste	neomejeno
	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno
	škamp	neomejeno
	pokrovače	neomejeno

C. DOSTOP ZA NIZOZEMSKO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Irska obala (6 do 12 milj)		
1. Stags južno Carnsore Point južno	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno

D. DOSTOP ZA NEMČIJO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Irska obala (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Old Head of Kinsale južno Carnsore Point južno	sled	neomejeno
2. Cork južno Carnsore Point južno	skuša	neomejeno

E. DOSTOP ZA BELGIJO

Geografsko območje	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Irska obala (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Cork južno Carnsore Point južno	pridnene vrste	neomejeno
2. Wicklow Head vzhodno Carlingford Lough jugovzhodno	pridnene vrste	neomejeno

3. Obalne vode belgije

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
3 do 12 navtičnih milj	Nizozemska	vse vrste	neomejeno
	Francija	sled	neomejeno

4. Obalne vode danske

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Severnega morja (dansko-nemška meja do Hanstholma) (6 do 12 navtičnih milj)			
Dansko-nemška meja do Blavands Huka	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		škampi in kozice	neomejeno
	Nizozemska	bokoplute	neomejeno
		somerne ribe	neomejeno

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Blāvands Huk do Bovbjerga	Belgija	trska	neomejeno samo od 1. junija do 31. julija
		vahnja	neomejeno samo od 1. junija do 31. julija
	Nemčija	bokoplute	neomejeno
	Nizozemska	morska plošča	neomejeno
		morski list	neomejeno
Thyborøn do Hanstholma	Belgija	mol	neomejeno samo od 1. junija do 31. julija
		morska plošča	neomejeno samo od 1. junija do 31. julija
	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		papalina	neomejeno
		trska	neomejeno
		saj	neomejeno
		vahnja	neomejeno
		skuša	neomejeno
		sled	neomejeno
		mol	neomejeno
	Nizozemska	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno
		morski list	neomejeno
Skagerrak (Hanstholm do Skagena) (4 do 12 navtičnih milj)	Belgija	morska plošča	neomejeno samo od 1. junija do 31. julija
	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		papalina	neomejeno
		trska	neomejeno
		saj	neomejeno
		vahnja	neomejeno
		skuša	neomejeno
		sled	neomejeno
		mol	neomejeno

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
	Nizozemska	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno
		morski list	neomejeno
Kattegat (3 do 12 milj)	Nemčija	trska	neomejeno
		bokoplute	neomejeno
		škamp	neomejeno
		sled	neomejeno
Severno od Zeelanda na vzporednik, ki gre skozi svetilnik Forsnæs	Nemčija	papalina	neomejeno
Baltsko morje (tudi Belti, Sound, Bornholm) (3 do 12 navtičnih milj)	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		trska	neomejeno
		sled	neomejeno
		papalina	neomejeno
		jegulja	neomejeno
		losos	neomejeno
		mol	neomejeno
		skuša	neomejeno
Skagerrak (4 do 12 milj)	Švedska	vse vrste	neomejeno
Kattegat (3 do 12 milj ⁽¹⁾)	Švedska	vse vrste	neomejeno
Baltsko morje (3 do 12 milj)	Švedska	vse vrste	neomejeno

⁽¹⁾ Merjeno od obalne črte.

5. Obalne vode nemčije

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Obala Severnega morja (3 do 12 navtičnih milj) vse obale	Danska	pridnene vrste	neomejeno
		papalina	neomejeno
		prava peščenka	neomejeno
	Nizozemska	pridnene vrste	neomejeno
		škampi in kozice	neomejeno
Dansko-nemška meja do severne konice Amruma na 54° 43' S	Danska	škampi in kozice	neomejeno
cona okrog Helgolanda	Združeno kraljestvo	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Baltska obala (3 do 12 milj)	Danska	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno
		sled	neomejeno
		papalina	neomejeno
		jegulja	neomejeno
		mol	neomejeno
		skuša	neomejeno

6. Obalne vode francije in čezmorski departmaji

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Severovzhodna atlantska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
Belgijsko-francoska meja vzhodno od departmaja Manche (ustje Vire-Grandcamp les Bains 49° 23' 30" S, 1° 2' ZSSV)	Belgija	pridnene vrste	neomejeno
		pokrovače	neomejeno
	Nizozemska	vse vrste	neomejeno
Dunkerque (2° 20' V) do rta Cap d'Antifer (0° 10' V)	Nemčija	sled	neomejeno samo od 1. oktobra do 31. decembra
Belgijsko-francoska meja do rta Cap d'Alprech zahodno (50° 42' 30" S, 1° 33' 30" V)	Združeno kraljestvo	sled	neomejeno
Atlantska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
Špansko-francoska meja do 46° 08' S	Španija	sardon	usmerjeni ribolov, neomejen samo od 1. marca do 30. junija
			ribolov na živo vabo samo od 1. julija do 31. oktobra
		sardele	neomejeno samo od 1. januarja do 28. februarja in od 1. julija do 31. decembra
			Poleg tega morajo biti dejavnosti v zvezi z navedenimi vrstami izvajane v skladu z dejavnostmi in v mejah dejavnosti, ki so se izvajale v letu 1984.
Sredozemska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
Španska meja Cap Leucate	Španija	vse vrste	neomejeno

7. **Obalne vode španije**

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Atlantska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
Francosko-španska meja do svetilnika Cap Mayor (3° 47' Z)	Francija	pelagične vrste	neomejeno v skladu z dejavnostmi in v mejah dejavnosti, ki so se izvajale v letu 1984
Sredozemska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
Francoska meja/Cap Creus	Francija	vse vrste	neomejeno

8. **Obalne vode hrvaške ⁽¹⁾**

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
12 milj, omejeno na morski prostor pod suverenostjo Hrvaške, ki leži severno od vzporednika 45 stopinj in 10 minut severne zemljepisne širine ob zahodni obali Istre, od zunanjega roba teritorialnega morja Hrvaške, kjer se ta vzporednik dotika kopnega zahodne obale Istre (Grgatov rt Funtana)	Slovenija	pridnene in male pelagične vrste, vključno s sardinami in sardoni	100 ton za največ 25 ribiških plovil, kar vključuje tudi 5 ribiških plovil, opremljenih z vlečnimi mrežami

(¹) Navedena ureditev se uporablja, ko se začne v celoti izvajati arbitražna odločba na podlagi Arbitražnega sporazuma med vlado Republike Slovenije in vlado Republike Hrvaške, podpisanega 4. novembra 2009 v Stockholmu.

9. **Obalne vode nizozemske**

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
(3 do 12 navtičnih milj) celotna obala	Belgija	vse vrste	neomejeno
	Danska	pridnene vrste	neomejeno
		papalina	neomejeno
		prava peščenka	neomejeno
		šur	neomejeno
	Nemčija	trska	neomejeno
		škampi in kozice	neomejeno
(6 do 12 navtičnih milj) celotna obala	Francija	vse vrste	neomejeno
Južna konica Texel, zahodno do nizozemsko-nemške meje	Združeno kraljestvo	pridnene vrste	neomejeno

10. **Obalne vode slovenije** ⁽¹⁾

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
12 milj, omejeno na morski prostor pod suverenostjo Slovenije, ki leži severno od vzporednika 45 stopinj in 10 minut severne zemljepisne širine ob zahodni obali Istre, od zunanjega roba teritorialnega morja Hrvaške, kjer se ta vzporednik dotika kopnega zahodne obale Istre (Grgatov rt Funtana)	Hrvaška	pridnene in male pelagične vrste, vključno s sardinami in sardoni	100 ton za največ 25 ribiških plovil, kar vključuje tudi 5 ribiških plovil, opremljenih z vlečnimi mrežami

⁽¹⁾ Navedena ureditev se uporablja, ko se začne v celoti izvajati arbitražna odločba na podlagi Arbitražnega sporazuma med vlado Republike Slovenije in vlado Republike Hrvaške, podpisanega 4. novembra 2009 v Stockholmu.

11. **Obalne vode finske**

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Baltsko morje (4 do 12 milj) ⁽¹⁾	Švedska	vse vrste	neomejeno

⁽¹⁾ 3 do 12 milj okrog Bogskår Isles

12. **Obalne vode švedske**

Geografsko območje	Država članica	Vrsta	Obseg ali posebne značilnosti
Skagerrak (4 do 12 navtičnih milj)	Danska	vse vrste	neomejeno
Kattegat (3 do 12 milj ⁽¹⁾)	Danska	vse vrste	neomejeno
Baltsko morje (4 do 12 milj)	Danska	vse vrste	neomejeno
	Finska	vse vrste	neomejeno

⁽¹⁾ Merjeno od obalne črte

PRILOGA II

ZGORNJE MEJE RIBOLOVNE ZMOGLJIVOSTI

Zgornje meje zmogljivosti

Država članica	BT	kW
Belgija	18 962	51 586
Bolgarija	7 250	62 708
Danska	88 762	313 333
Nemčija	71 117	167 078
Estonija	21 677	52 566
Irska	77 568	210 083
Grčija	84 123	469 061
Španija (vključno z najbolj oddaljenimi regijami)	423 550	9 648 264
Francija (vključno z najbolj oddaljenimi regijami)	214 282	1 166 328
Hrvaška	53 452	426 064
Italija	173 506	1 070 028
Ciper	11 021	47 803
Latvija	46 418	58 496
Litva	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nizozemska	166 859	350 736
Poljska	38 270	90 650
Portugalska (vključno z najbolj oddaljenimi regijami)	114 549	336 539
Romunija	1 908	6 356
Slovenija	675	8 867
Finska	18 066	181 717
Švedska	43 386	210 829
Združeno kraljestvo	231 106	909 141

Zgornje meje zmogljivosti

Najbolj oddaljene regije Unije	BT	kW
Španija		
Kanarski otoki: D ⁽¹⁾ < 12 m, vode unije	2 617	20 863
Kanarski otoki: D > 12 m, vode Unije	3 059	10 364
Kanarski otoki: D > 12 m, mednarodne vode in vode tretjih držav	28 823	45 593
Francija		
otok Reunion: pridnene in pelagične vrste; D < 12 m	1 050	19 320

Najbolj oddaljene regije Unije	BT	kW
otok Reunion: pelagične vrste; D > 12 m	10 002	31 465
Francoska Gvajana: pridnene in pelagične vrste; D < 12 m	903	11 644
Francoska Gvajana: plovila za ribolov škampa	7 560	19 726
Francoska Gvajana: pelagične vrste; priobalna plovila	3 500	5 000
Martinik: pridnene in pelagične vrste; D < 12 m	5 409	142 116
Martinik: pelagične vrste; D > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: pridnene in pelagične vrste; D < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: pelagične vrste; D > 12 m	500	1 750
Portugalska		
Madeira: pridnene vrste; D < 12 m	604	3 969
Madeira: pridnene in pelagične vrste; D > 12 m	4 114	12 734
Madeira: pelagične vrste; potegalka; D > 12 m	181	777
Azori: pridnene vrste; D < 12 m	2 617	29 870
Azori: pridnene in pelagične vrste; D > 12 m	12 979	25 721
(1) "D" je skupna dolžina plovila.		

PRILOGA III

SVETOVALNI SVETI

1. Naziv in področje pristojnosti svetovalnega sveta

Naziv	Območja pristojnosti
Svetovalni sveta za Baltsko morje	območja ICES IIIb, IIIc in IIId
Svetovalni svet za Črno morje	zemljepisno podobmočje GFCM, kot je opredeljeno v Resoluciji GFCM/33/2009/2
Svetovalni svet za Sredozemsko morje	morske vode Sredozemlja vzhodno od črte 5° 36' zahodno
Svetovalni svet za Severno morje	območji ICES IV in IIIa
Svetovalni svet za severozahodne vode	območja ICES V (brez območja Va in le vode Unije v območju Vb), VI in VII
Svetovalni svet za jugozahodne vode	območja ICES VIII, IX in X (vode okoli Azorov) ter območja CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.0 (vode okoli Madeire in Kanarskih otokov)
Svetovalni svet za najbolj oddaljene regije	vode Unije okoli najbolj oddaljenih regij iz prvega odstavka člena 349 Pogodbe, razdeljenih na tri morske bazene: zahodni Atlantik, vzhodni Atlantik, Indijski ocean
Svetovalni svet za pelagične staleže (sinji mol, skuša, šur, sled, merjašček)	vsa geografska območja razen Baltskega in Sredozemskega morja
Svetovalni svet za odprto morje/flote za dolge plovbe	vse vode, ki ne pripadajo Uniji
Svetovalni svet za ribogojstvo	ribogojstvo, kot je opredeljeno v členu 4
Svetovalni svet za trge	vsa tržna področja

2. Delovanje in financiranje svetovalnih svetov

- (a) V generalni skupščini in izvršnem odboru se 60 % sedežev dodeli predstavnikom ribičev ter svetovalnemu svetu za ribogojstvo, gospodarskim subjektom na področju ribogojstva ter predstavnikom sektorjev predelave in trženja, 40 % pa predstavnikom drugih interesnih skupin, ki jih zadeva skupna ribiška politika, na primer okoljskim organizacijam in skupinam potrošnikov.
- (b) V izvršnem odboru je najmanj en predstavnik ribolovnega podsektorja iz vsake zadevne države članice, razen v svetovalnem svetu za trge in svetovalnem svetu za ribogojstvo
- (c) Kjer je to mogoče, člani izvršnega odbora priporočila sprejemajo s soglasjem. Če soglasja ni mogoče doseči, se v priporočila, sprejeta z večino članov, ki so prisotni in volijo, zabeležijo nasprotna mnenja članov.
- (d) Vsak svetovalni svet predsednika imenuje s soglasjem. Predsednik deluje nepristransko.
- (e) Vsak svetovalni svet sprejema ukrepe, potrebne za zagotovitev preglednosti in upoštevanja vseh izraženih mnenj.
- (f) Priporočila, ki jih sprejme izvršni svet so nemudoma na razpolago generalni skupščini, Komisiji, zadevnim državam članicam in na zahtevo vsakemu posamezniku širše javnosti.
- (g) Sestanki generalne skupščine so odprti za javnost. Sestanki izvršnega odbora so odprti za javnost, razen če v izjemnih primerih večina izvršnega odbora ne odloči drugače.
- (h) Evropske in nacionalne organizacije, ki predstavljajo ribiški sektor in druge interesne skupine, lahko zadevnim državam članicam predlagajo člane. Te države članice se dogovorijo o članih generalne skupščine.

- (i) Predstavnikom nacionalnih in regionalnih uprav, ki imajo ribiški interes na zadevnem območju, ter raziskovalcem z znanstvenih in ribiških raziskovalnih inštitutov in raziskovalcem iz mednarodnih znanstvenih ustanov, ki svetujejo Komisiji, se dovoli, da na sejah svetovalnega sveta sodelujejo kot aktivni opazovalci. Povabljeni so lahko tudi drugi kvalificirani znanstveniki.
 - (j) Predstavniki Evropskega parlamenta in Komisije se lahko udeležijo sej svetovalnih svetov kot aktivni opazovalci.
 - (k) Kadar se na sejah svetovalnega sveta obravnavajo vprašanja, ki zadevajo predstavnike ribiškega sektorja in drugih interesnih skupin iz tretjih držav, vključno s predstavniki regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, ki imajo na področju ali ribištvu, ki ga pokriva svetovalni svet, ribiški interes, se jih lahko povabi, da sodelujejo kot aktivni opazovalci.
 - (l) Svetovalni sveti lahko kot organi, ki si prizadevajo za cilj splošnega evropskega interesa, zaprosijo za finančno pomoč Unije.
 - (m) Komisija z vsakim svetovalnim svetom podpiše sporazum o prispevku h kritju stroškov svetovalnega sveta za delovanje, vključno s stroški prevajanja in tolmačenja.
 - (n) Komisija lahko izvede vsa preverjanja, za katera meni, da so nujna, da se zagotovi izpolnjevanje zadolžitev, ki so bile dodeljene svetovalnim svetom.
 - (o) Vsak svetovalni svet Komisiji in zadevnim državam članicam letno pošlje svoj proračun in poročilo o dejavnostih.
 - (p) Komisija ali Računsko sodišče lahko kadar koli zahteva revizijo, ki jo izvede bodisi zunanji organ po njegovi izbiri bodisi oddelki Komisije ali Računskega sodišča sami.
 - (q) Vsak svetovalni svet za obdobje, v katerem prejema sredstva Unije, imenuje pooblaščenega revizorja.
-